

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-65-05

Druk nr 4131

Warszawa, 7 czerwca 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o sporcie kwalifikowanym wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Edukacji Narodowej i Sportu.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia ☐
o sporcie kwalifikowanym¹⁾

Rozdział ☐

Przepisy ogólne

Art. ☐.☐. Ustawa określa zasady prowadzenia działalności w zakresie sportu kwalifikowanego, zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym, a także zadania organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego oraz innych podmiotów w zakresie organizacji uprawiania sportu kwalifikowanego i współzawodnictwa sportowego.

2. ☐ Uprawianie sportu kwalifikowanego odbywa się zgodnie z przepisami ustawy, postanowieniami statutów i regulaminów związków sportowych, polskich związków sportowych oraz międzynarodowych organizacji sportowych.

3. ☐ Przepisów ustawy nie stosuje się do sportu osób niepełnosprawnych, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej.

Art. ☐.☐.☐ Organy administracji rządowej tworzą warunki organizacyjne do rozwoju sportu kwalifikowanego.

2. Jednostki samorządu terytorialnego mogą wspierać, w tym finansowo, rozwój sportu kwalifikowanego.

Art. ☐.☐ W rozumieniu ustawy:

- 1) kadra narodowa jest to grupa zawodników zakwalifikowanych jako kandydaci do składu reprezentacji kraju w danej dyscyplinie sportu;
- 2) liga zawodowa jest formą współzawodnictwa sportowego organizowanego i ☐ prowadzonego na najwyższym lub kilku najwyższych poziomach rywalizacji w ☐ określonej dyscyplinie sportu;

- 3) sport kwalifikowany jest formą aktywności człowieka związaną z uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym;
- 4) współzawodnictwo sportowe jest indywidualną lub zbiorową rywalizacją osób zmierzającą do uzyskania właściwych dla danej dyscypliny sportu rezultatów, organizowaną lub prowadzoną w określonej dyscyplinie sportu przez polski związek sportowy lub podmioty działające z jego upoważnienia;
- 5) zawodnikiem jest osoba uprawiająca określoną dyscyplinę sportu i posiadająca licencję uprawniającą do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym.

Rozdział 2

Struktura organizacyjna sportu kwalifikowanego

1.

Art. 2.1. Uczestnikami współzawodnictwa sportowego mogą być kluby sportowe, zawodnicy zrzeszeni w klubach sportowych lub zawodnicy niezrzeszeni.

2. Zawodnikiem zrzeszonym w klubie sportowym jest zawodnik, który spełnia co najmniej jeden z warunków:

- 1) prowadzi osobiście lub wspólnie z innymi osobami klub sportowy;
- 2) jest członkiem klubu sportowego;
- 3) jest związany z klubem sportowym umową.

3. Szczegółowe zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym w danej dyscyplinie sportu określają regulaminy polskich związków sportowych.

4. Wzrost klubu sportowego lub zawodnika we współzawodnictwie sportowym innym niż organizowane przez polski związek sportowy lub zrzeszającą ten związek międzynarodową organizację sportową w danej dyscyplinie sportu wymaga zgody właściwego polskiego związku sportowego.

Art. 3.1. Klub sportowy może działać jako osoba prawna utworzona na podstawie odrębnych przepisów albo jako osoba fizyczna będąca przedsiębiorcą w rozumieniu

przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 i Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 94, poz. 788).

2. Klub sportowy może działać także jako nieposiadająca osobowości prawnej spółka osób, o których mowa w ust. 1.

Art. 6. 1. Kluby sportowe, w liczbie co najmniej 3, oraz zawodnicy niezrzeszeni w klubach sportowych, w liczbie co najmniej 15, mogą zakładać związki klubów sportowych lub zawodników, zwane dalej „związkami sportowymi”.

2. Związek sportowy może działać w formie stowarzyszenia, związku stowarzyszeń, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółki akcyjnej.

Art. 7. Zadania związków sportowych są określone w statutach i regulaminach tych związków.

Art. 8. 1. Polskim związkiem sportowym jest związek sportowy o zasięgu ogólnokrajowym, utworzony po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

2. Polski związek sportowy może działać w formie stowarzyszenia, związku stowarzyszeń albo spółki akcyjnej.

3. Członkiem lub akcjonariuszem polskiego związku sportowego mogą być kluby sportowe oraz związki sportowe działające w dyscyplinie sportu, w której funkcjonuje dany polski związek sportowy, a także inne osoby prawne i fizyczne.

4. Członkiem lub akcjonariuszem polskiego związku sportowego w dyscyplinie sportu, w której działają co najmniej 3 związki sportowe, mogą być wyłącznie te związki sportowe.

Art. 9. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na utworzenie polskiego związku sportowego założyciele składają do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) projekt statutu polskiego związku sportowego;

- 2) wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego albo z innego rejestru, albo z ewidencji właściwych dla formy organizacyjnej danego założyciela;
- 3) protokół zebrania założycielskiego, podpisany przez wszystkich założycieli;
- 4) informację o prowadzonych rozgrywkach lub systemie współzawodnictwa sportowego w danej dyscyplinie sportu;
- 5) informację o międzynarodowej organizacji danej dyscypliny sportu, systemie międzynarodowego współzawodnictwa sportowego oraz działających w tej dyscyplinie sportu międzynarodowych organizacjach sportowych;
- 6) zaświadczenie potwierdzające przynależność związku sportowego do międzynarodowej organizacji sportowej, właściwej dla danej dyscypliny sportu, zrzeszającej krajowe organizacje sportowe z co najmniej 40 państw i z co najmniej 3 kontynentów, albo pisemne przyrzeczenie takiej międzynarodowej organizacji sportowej uzyskania przynależności do niej po utworzeniu polskiego związku sportowego;
- 7) informację o warunkach organizacyjnych i materialnych umożliwiających wykonywanie zadań polskiego związku sportowego.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia wyrażenia zgody na utworzenie polskiego związku sportowego, w przypadku gdy w danej dyscyplinie sportu działa już polski związek sportowy lub gdy wnioskodawca nie przedłoży dokumentów lub nie wykaże spełnienia warunków, o których mowa w art. 13 ust. 1.

Art. 10. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu zatwierdza statut polskiego związku sportowego oraz wszelkie jego zmiany.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia zatwierdzenia statutu polskiego związku sportowego lub zmian tego statutu, w przypadku stwierdzenia niezgodności jego postanowień z prawem lub ustalenia, że postanowienia statutu nie gwarantują wykonywania zadań, o których mowa w art. 13 ust. 1.

Art. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dyscyplin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe, biorąc pod uwagę dane dotyczące zasięgu i potencjału rozwojowego danej dyscypliny sportu, a także stopnia jej zorganizowania.

Art. 2. W danej dyscyplinie sportu może działać tylko jeden polski związek sportowy, chyba że minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, na wniosek polskiego związku sportowego, wyrazi zgodę na działanie polskiego związku sportowego w kilku dyscyplinach sportu. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia wyrażenia zgody na działanie polskiego związku sportowego w kolejnej dyscyplinie sportu, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 9 ust. 3.

Art. 3. Do zadań polskiego związku sportowego, z zastrzeżeniem art. 17 ust. 1, należy w szczególności:

- 1) organizacja lub prowadzenie współzawodnictwa sportowego;
- 2) prowadzenie działalności edukacyjnej, wychowawczej i popularyzatorskiej w zakresie sportu;
- 3) reprezentowanie, z zastrzeżeniem art. 27, danej dyscypliny sportu w międzynarodowych organizacjach sportowych oraz organizowanie udziału w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym;
- 4) przedstawianie propozycji składu kadry narodowej ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i sportu;
- 5) przygotowywanie reprezentantów Polski do uczestnictwa w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym;
- 6) szkolenie oraz doskonalenie zawodowe trenerów, a także szkolenie sędziów sportowych;
- 7) określanie warunków i trybu zmiany przynależności zawodnika do klubu sportowego w danej dyscyplinie sportu;

- 8) prowadzenie spraw związanych z wydawaniem licencji dla zawodników, trenerów i sędziów sportowych;
- 9) prowadzenie postępowań dyscyplinarnych na zasadach ustalonych w regulaminach polskiego związku sportowego.

2. Polski związek sportowy ma wyłączne prawo do podejmowania decyzji we wszystkich sprawach dotyczących danej dyscypliny sportu, niezastrzeżonych w ustawie dla organów administracji rządowej lub innych podmiotów.

Art. 4. Polski związek sportowy, który nie jest spółką akcyjną, powołuje spółkę kapitałową prawa handlowego do zarządzania sprawami związku, dotyczącymi gospodarczego wykorzystania dóbr materialnych i niematerialnych przysługujących związkowi, na zasadach określonych umową zawartą między związkiem a spółką.

Art. 5. Zarząd polskiego związku sportowego nie może liczyć więcej niż 11 osób.

2. Organ stanowiący polskiego związku sportowego niebędącego spółką akcyjną powołuje komisję rewizyjną, zwaną dalej „komisją”, w składzie od 3 do 7 osób.

3. Komisja sprawuje nadzór nad działalnością polskiego związku sportowego we wszystkich dziedzinach jego działalności.

4. W ramach nadzoru komisja może badać wszystkie dokumenty polskiego związku sportowego, żądać od zarządu sprawozdań i wyjaśnień oraz dokonywać oceny stanu majątku związku.

5. Do zadań komisji należy w szczególności:

- 1) wyrażanie zgody na zaciąganie zobowiązań i rozporządzanie majątkiem związku powyżej kwoty ustalonej uchwałą tej komisji;
- 2) wyrażanie zgody na zaciąganie kredytów i pożyczek;
- 3) wyrażanie zgody na nabycie i zbycie nieruchomości;
- 4) wyrażanie zgody na utworzenie lub przystąpienie związku do spółki prawa handlowego;

- 5) ocena sprawozdania z działalności związku i sprawozdania finansowego w zakresie ich zgodności z księgami i dokumentami, jak i ze stanem faktycznym;
- 6) występowanie z wnioskiem do walnego zebrania członków lub delegatów o udzielenie zarządowi absolutorium;
- 7) występowanie z wnioskiem do zarządu o zwołanie walnego zebrania członków lub delegatów.

Art. 6. W dyscyplinie sportu, w której współzawodnictwo sportowe jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, właściwy polski związek sportowy może utworzyć ligę zawodową.

2. W przypadku gdy ponad połowa klubów sportowych biorących udział w rozgrywkach ligowych na najwyższym poziomie rywalizacji działa w formie spółek akcyjnych, polski związek sportowy jest obowiązany utworzyć ligę zawodową.

3. Liga zawodowa jest zarządzana przez odrębną od polskiego związku sportowego osobę prawną działającą w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółki akcyjnej.

4. Liga zawodowa w dyscyplinie sportu, w której polski związek sportowy działa w formie spółki akcyjnej, może być zarządzana przez ten związek.

5. W skład ligi zawodowej w grach zespołowych wchodzi wyłącznie kluby sportowe będące spółkami akcyjnymi.

6. Na wniosek polskiego związku sportowego minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu wyraża zgodę na czasowy udział w lidze zawodowej, o której mowa w ust. 5, klubów sportowych funkcjonujących w innej niż spółka akcyjna formie prawnej. W takim przypadku minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu jednocześnie określa termin, w jakim klub sportowy ma obowiązek przekształcić się w spółkę akcyjną. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, wygasa uprawnienie klubu sportowego do udziału w lidze zawodowej.

7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu może odmówić wyrażenia zgody na czasowy udział w lidze zawodowej, o której mowa w ust. 5, klubów sportowych funkcjonujących w innej niż spółka akcyjna formie prawnej, gdy nie wykonują

one, wynikających z ustawy lub właściwych regulaminów, obowiązków wobec polskiego związku sportowego.

8. Zasady funkcjonowania ligi zawodowej są ustalane w umowie zawartej między właściwym polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową. Umowa zawiera postanowienia gwarantujące właściwemu polskiemu związkowi sportowemu co najmniej:

- 1) realizację zobowiązań krajowych i zagranicznych, w tym zadań określonych w art. 3 ust. 3;
- 2) realizację zadań związanych z właściwym przygotowaniem reprezentacji kraju do udziału w zawodach międzynarodowych;
- 3) prowadzenie postępowań dyscyplinarnych na zasadach ustalonych w regulaminach polskiego związku sportowego;
- 4) udział w przychodach związanych z zarządzaniem ligą zawodową.

9. Zawarcie umowy, o której mowa w ust. 8, następuje po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy, w przypadku stwierdzenia niezgodności jej postanowień z prawem, postanowieniami statutu lub regulaminów polskiego związku sportowego.

10. Spółka akcyjna, przystępująca do ligi zawodowej w miejsce klubu sportowego niebędącego spółką akcyjną, przejmuje z dniem przystąpienia do ligi zawodowej ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych tego klubu, związanych z udziałem we współzawodnictwie sportowym w danej dyscyplinie sportu.

Art. 7. W dyscyplinach sportu, w których współzawodnictwo sportowe nie jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, polski związek sportowy może przekazać prowadzenie współzawodnictwa sportowego w całości lub w części osobie prawnej lub osobie fizycznej będącej przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Do przekazania prowadzenia współzawodnictwa sportowego, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 16 ust. 8 i 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 18. 1. Polski związek sportowy podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Do wniosku o zarejestrowanie polskiego związku sportowego należy dołączyć ponadto:

- 1) zgodę ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu na utworzenie polskiego związku sportowego;
- 2) decyzję o zatwierdzeniu statutu polskiego związku sportowego przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

Art. 19. 1. Nadzór nad działalnością polskich związków sportowych sprawuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

2. Organ sprawujący nadzór ma prawo:

- 1) żądać dostarczenia przez władze polskiego związku sportowego, w wyznaczonym terminie, odpisów uchwał zebrania członków lub delegatów albo walnego zgromadzenia akcjonariuszy;
- 2) żądać od władz polskiego związku sportowego, w wyznaczonym terminie, niezbędnych wyjaśnień.

3. Organ sprawujący nadzór może dokonywać kontroli polskiego związku sportowego. Zakresem kontroli jest objęte badanie działalności polskiego związku sportowego pod względem zgodności z prawem, a także z postanowieniami statutów lub regulaminów wewnętrznych.

Art. 20. 1. Organ sprawujący nadzór zawiadamia polski związek sportowy o planowanej kontroli najpóźniej w chwili rozpoczęcia czynności kontrolnych.

2. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, organ sprawujący nadzór może wystąpić o przygotowanie w szczególności: wskazanych dokumentów, zestawień i wyjaśnień.

3. Zawiadomienie zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli;
- 2) nazwę polskiego związku sportowego objętego kontrolą;

- 3) przedmiot, zakres oraz miejsce przeprowadzenia kontroli wraz z terminem jej rozpoczęcia i zakończenia;
- 4) imię i nazwisko osoby uprawnionej do dokonywania czynności kontrolnych.

Art. 11. Osoba przeprowadzająca kontrolę może przeprowadzić oględziny obiektu lub składników majątkowych.

2. Oględziny przeprowadza się w obecności przedstawiciela polskiego związku sportowego lub osoby przez niego upoważnionej.

3. Z przebiegu i wyniku oględzin sporządza się niezwłocznie protokół, który podpisuje osoba przeprowadzająca kontrolę i osoba obecna przy oględzinach.

Art. 12. Osoba przeprowadzająca kontrolę dokonuje ustaleń stanu faktycznego na podstawie zebranych w toku kontroli dowodów.

2. Dowodami są w szczególności: dokumenty, protokół oględzin, opinie biegłych, wyjaśnienia i oświadczenia.

3. Osoba przeprowadzająca kontrolę może żądać sporządzenia na koszt kontrolowanego niezbędnych do kontroli odpisów lub wyciągów dokumentów, jak również zestawień i obliczeń sporządzonych na podstawie dokumentów.

Art. 13. Ustalenia kontroli przedstawia się w protokole kontroli, a ocenę kontroli w wystąpieniu pokontrolnym.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wystąpienie pokontrolne zawiera wnioski i zalecenia pokontrolne wraz ze wskazaniem sposobu ich usunięcia.

3. Polski związek sportowy objęty kontrolą w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosków i zaleceń pokontrolnych zawiadamia organ kontrolujący o ich wykonaniu lub o przyczynach ich niewykonania.

Art. 14. Jeżeli działalność polskiego związku sportowego, jest niezgodna z prawem lub postanowieniami statutu, organ sprawujący nadzór może:

- 1) zawiesić wykonanie uchwały polskiego związku sportowego niezgodnej z prawem oraz zażądać jej uchylenia, a w razie nieuchylenia uchwały w wyznaczonym terminie – uchylić taką uchwałę;
- 2) zawiesić w czynnościach władze polskiego związku sportowego i wyznaczyć kuratora do czasu wyboru nowych władz;
- 3) cofnąć zgodę na utworzenie polskiego związku sportowego;
- 4) wystąpić do sądu o zastosowanie środka, o którym mowa w art. 25.

2. Organ nadzorujący może cofnąć zgodę na utworzenie polskiego związku sportowego także, w przypadku gdy polski związek sportowy został postawiony w stan likwidacji lub ogłoszono upadłość takiego związku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, kurator jest obowiązany do zwołania, w terminie 3 miesięcy, walnego zebrania członków lub delegatów albo walnego zgromadzenia akcjonariuszy w celu wyboru nowych władz polskiego związku sportowego.

4. Kuratorowi przysługują statutowe uprawnienia władz polskiego związku sportowego, do czasu wyboru nowych władz.

Art. 25. 1. Sąd, na wniosek organu sprawującego nadzór, może, w drodze postanowienia, rozwiązać polski związek sportowy, jeżeli swoją działalnością w sposób rażący narusza przepisy prawa.

2. Sąd, na wniosek organu sprawującego nadzór, może również, w drodze postanowienia, rozwiązać polski związek sportowy, jeżeli organ sprawujący nadzór cofnął zgodę na utworzenie polskiego związku sportowego.

Art. 26. W razie rozwiązania polskiego związku sportowego, sąd:

- 1) zarządza jego likwidację, wyznaczając likwidatora, oraz w przypadku braku stosownych postanowień statutu lub uchwały statutowych organów, określa przeznaczenie jego majątku;
- 2) wykreśla go z Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 7. 1. Polski Komitet Olimpijski jest związkiem stowarzyszeń i innych osób prawnych, działającym na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z 2003 r. Nr 6, poz. 874 oraz z 2004 r. Nr 102, poz. 1055) na rzecz udziału reprezentacji kraju w igrzyskach olimpijskich, propagowania zasad olimpizmu, reprezentowania polskiego sportu w Międzynarodowym Komitecie Olimpijskim oraz wobec narodowych komitetów olimpijskich.

2. Polski Komitet Olimpijski ustala w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu skład reprezentacji kraju na igrzyska olimpijskie.

3. Polski Komitet Olimpijski ma wyłączne prawo wykorzystywania i używania symboliki olimpijskiej określonej w Karcie olimpijskiej oraz nazw „Igrzyska Olimpijskie” i „Komitet Olimpijski”.

4. Polski Komitet Olimpijski może, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, opiniować:

- 1) strategię rozwoju sportu w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) projekty aktów prawnych dotyczących sportu;
- 3) programy rozwoju bazy sportowej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) plany zawodów sportowych o charakterze międzynarodowym, organizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) inne sprawy istotne dla rozwoju sportu w Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 3

Zawodnicy

Art. 8. 1. Na wniosek osoby zainteresowanej licencją zawodnika uprawiającą do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym przyznaje właściwy polski związek sportowy lub z jego upoważnienia związek sportowy działający w danej dyscyplinie sportu.

2. Do wniosku o wydanie licencji zawodnika należy dołączyć:

- 1) zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu;
- 2) pisemną zgodę przedstawiciela ustawowego, opiekuna prawnego lub opiekuna faktycznego, w przypadku osoby niepełnoletniej;

- 3) dokumenty potwierdzające kwalifikacje do uprawiania określonej dyscypliny sportu, wymagane na podstawie odrębnych przepisów, w tym także regulaminów polskich związków sportowych;
- 4) pisemne oświadczenie o poddaniu się obowiązkowi przestrzegania statutu i regulaminów polskich związków sportowych oraz międzynarodowych organizacji sportowych, w tym także odpowiedzialności dyscyplinarnej.

3. Koszty wydania zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, pokrywa klub sportowy, którego zawodnik jest członkiem lub z którym jest związany umową. Obowiązek pokrycia kosztów wydania zaświadczenia lekarskiego spoczywa bezpośrednio na zawodniku, jeżeli działa on samodzielnie jako klub sportowy w rozumieniu art. 5 ust. 1 lub jeżeli jest zawodnikiem niezrzeszonym.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz w art. 44 ust. 2 pkt 3, a także rodzaj niezbędnych badań lekarskich dla zawodników i trenerów, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin sportu.

5. Warunki i tryb wydawania i pozbawiania licencji zawodnika są określane w regulaminach właściwych polskich związków sportowych.

6. Polski związek sportowy prowadzi ewidencję wydanych licencji zawodnika.

7. Polski związek sportowy może pobierać opłatę za wydanie licencji zawodnika w wysokości nieprzekraczającej kosztów jej wydania.

Art. 9. Na odmowę wydania licencji zawodnikowi przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Art. 10. Zawodnicy, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w związku z uprawianiem sportu kwalifikowanego, mogą otrzymywać stypendium sportowe, wypłacane przez klub sportowy na podstawie zawartej umowy, określającej co najmniej obowiązki zawodnika i klubu sportowego oraz wysokość stypendium.

2. □ Członek kadry narodowej może otrzymywać stypendium sportowe niezależnie od □ otrzymywanego wynagrodzenia z tytułu uprawiania sportu kwalifikowanego, jeżeli uzyska kwalifikacje do igrzysk olimpijskich lub zajmie miejsce medalowe we współzawodnictwie międzynarodowym, a także zobowiąże się w formie pisemnej do realizacji programu przygotowań olimpijskich albo programu przygotowań do mistrzostw świata lub Europy, opracowanego przez właściwy polski związek sportowy, oraz do udziału w tych zawodach.

3. □ Stypendia sportowe dla członków kadry narodowej przyznaje i □ wstrzymuje oraz pozbawia stypendium minister właściwy do spraw kultury fizycznej i □ sportu. Stypendia te są finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

4. □ Stypendium sportowe dla członka kadry narodowej wstrzymuje się, jeżeli zostało stwierdzone przez organ, o którym mowa w ust. 3, że zawodnik zaniedbuje realizację programu przygotowań, o którym mowa w ust. 2.

5. Członka kadry narodowej pozbawia się stypendium sportowego, jeżeli:

- 1) zostało stwierdzone przez organ, o którym mowa w ust. 3, że zawodnik nie realizuje programu przygotowań, o którym mowa w ust. 2, lub
- 2) utracił zdolność do uprawiania sportu stwierdzoną orzeczeniem wydanym przez lekarza posiadającego kwalifikacje uprawniające do wydania zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1;
- 3) odmówił udziału w zawodach, o których mowa w ust. 2.

6. □ Członkini kadry narodowej, która stała się niezdolna do uprawiania sportu wskutek ciąży i urodzenia dziecka, wypłaca się stypendium sportowe w pełnej wysokości przez pierwsze 3 miesiące ciąży i w wysokości połowy przyznanego stypendium sportowego przez pozostałe miesiące ciąży oraz 6 miesięcy po urodzeniu dziecka.

7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, podstawę i wysokość stypendium, czas na, jaki może zostać ono przyznane, uwzględniając rodzaj osiągnięć sportowych.

Art. 31. § 1. Stypendia sportowe dla zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetów tych jednostek.

2. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określa warunki i tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 1.

Art. 32. § 1. Okres pobierania stypendiów, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2 oraz w art. 31 ust. 1, zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 94, poz. 788) oraz do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium stanowi zaświadczenie wydane przez podmiot wypłacający stypendium.

2. Zawodnicy pobierający stypendia, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2 oraz w art. 31 ust. 1, są stypendystami sportowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 37, poz. 887, z późn. zm.²⁾).

Art. 33. § 1. Podstawowym obowiązkiem zawodnika jest reprezentowanie kraju w międzynarodowych zawodach sportowych oraz przestrzeganie regulaminów sportowych i zasad rywalizacji sportowej.

2. Szczegółowe prawa i obowiązki zawodnika, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, wynikają z regulaminów właściwych polskich związków sportowych.

3. Niewykonywanie obowiązków zawodnika powoduje odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w regulaminach polskich związków sportowych.

Art. 34. § 1. Członek kadry narodowej udostępnia na zasadach wyłączności swój wizerunek w stroju reprezentacji kraju polskiemu związkowi sportowemu, który jest uprawniony do wykorzystania tego wizerunku do swoich celów gospodarczych w zakresie

wyznaczonym przez regulaminy tego związku lub międzynarodowej organizacji sportowej działającej w danej dyscyplinie sportu.

2. Zawodnik przed zakwalifikowaniem do kadry narodowej wyraża zgodę na rozpowszechnianie swojego wizerunku w stroju reprezentacji kraju w rozumieniu art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904, z późn. zm.³⁾).

Art. 35. Zawodnikowi przysługuje prawo do ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków wynikłych na skutek uprawiania sportu kwalifikowanego.

2. Obowiązek ubezpieczenia zawodnika spoczywa na klubie sportowym, a w przypadku zawodnika niezrzeszonego obowiązek ubezpieczenia spoczywa na zawodniku.

Art. 36. Kluby sportowe, z chwilą zakwalifikowania zawodnika do kadry narodowej, są obowiązane umożliwić mu uczestniczenie w przygotowaniach do udziału w międzynarodowych zawodach sportowych oraz udział w tych zawodach.

2. Opieka medyczna nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu jest finansowana ze środków budżetu państwa z budżęci, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zakres opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu, w tym zakres badań lekarskich oraz częstotliwość ich przeprowadzania, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin sportu oraz potrzebę ochrony zdrowia zawodników.

4. Szkolenie sportowe zawodników zakwalifikowanych do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu jest finansowane ze środków budżetu państwa z budżęci, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

5. Po zapewnieniu środków na realizację zadań, o których mowa w art. 2 i 4, minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu oraz minister właściwy do spraw zdrowia mogą dofinansować ze środków budżetu państwa, pozostających w ich dyspozycji, szkolenie sportowe oraz opiekę medyczną nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w innych niż olimpijskie dyscyplinach sportu.

6. W przypadku powołania do odbycia zasadniczej służby w obronie cywilnej zawodnika zakwalifikowanego do kadry narodowej, szkolenie sportowe i przygotowania do udziału w reprezentacji kraju zapewnia temu zawodnikowi podmiot, który utworzył formację obrony cywilnej, w której zawodnik pełni służbę.

7. W przypadku powołania do pełnienia służby w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych zawodnika zakwalifikowanego do kadry narodowej, szkolenie sportowe i przygotowania do udziału w reprezentacji kraju zapewnia organ, któremu podlega formacja.

8. W przypadku powołania do pełnienia zasadniczej służby wojskowej zawodnika zakwalifikowanego do kadry narodowej, możliwość udziału w szkoleniu sportowym i przygotowaniach do udziału w reprezentacji kraju zapewnia organ, któremu podlega jednostka Sił Zbrojnych, w której zawodnik pełni zasadniczą służbę wojskową.

Art. 7. Zawodnikom, którzy osiągnęli wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym, mogą być przyznawane wyróżnienia i nagrody ze środków:

- 1) budżetu państwa lub
- 2) budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

2. Wyróżnienia i nagrody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przyznaje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania wyróżnień i nagród, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rodzaje wyróżnień i nagród oraz wysokość nagród pieniężnych, uwzględniając rodzaje osiągnięć sportowych, za które zawodnicy mogą otrzymać wyróżnienia i nagrody.

4. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określi warunki i tryb przyznawania wyróżnień i nagród, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rodzaje wyróżnień i nagród oraz wysokość nagród pieniężnych.

Art. 8. Reprezentantom Polski na igrzyskach olimpijskich, którzy:

- 1) zdobyli co najmniej jeden medal olimpijski,
- 2) ukończyli 35 rok życia,

- 3) nie uczestniczą we współzawodnictwie sportowym,
- 4) mają obywatelstwo polskie,
- 5) mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- 6) nie byli karani za przestępstwo popełnione umyślnie
 - przysługuje świadczenie pieniężne z budżetu państwa, zwane dalej „świadczeniem”.

2. □ Świadczenie przysługuje w danym roku kalendarzowym w wysokości przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym, ogłaszanego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.⁴⁾), z tym że świadczenie za styczeń i luty przysługuje w wysokości świadczenia za grudzień poprzedniego roku kalendarzowego.

3. □ Świadczenie przyznaje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu na wniosek osoby zainteresowanej lub z własnej inicjatywy.

4. □ Osoby zainteresowane dokumentują spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1.

5. □ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu wydaje decyzję w sprawie przyznania świadczenia w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia przyznania świadczenia, w przypadku stwierdzenia, że zainteresowany nie spełnia co najmniej jednego z warunków, o których mowa w ust. 1.

6. □ Świadczenie wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym zostało przyznane.

7. □ Osoba, która otrzymuje świadczenie, powiadamia ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu o ustaniu co najmniej jednego z warunków wymienionych w ust. 1 pkt 3-6.

8. □ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu pozbawia świadczenia począwszy od miesiąca, w którym ustał co najmniej jeden z warunków wymienionych w ust. 1 pkt 3-6.

9. Świadczenie jest wypłacane co miesiąc przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

Rozdział 4

Odpowiedzialność dyscyplinarna oraz rozstrzyganie sporów w sporcie

Art. 39. Odpowiedzialność dyscyplinarna związana z naruszeniem, w czasie lub w związku z zawodami sportowymi, reguł technicznych i dyscyplinarnych określonych przez właściwe polskie związki sportowe jest realizowana w trybie i na zasadach ustalonych w ich regulaminach.

2. Regulaminy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania, ich kompetencje, tryb postępowania oraz rodzaje wymierzanych kar.

Art. 40. Polskie związki sportowe mogą ustanawiać stałe sądy polubowne.

2. Przy Polskim Komitecie Olimpijskim działa Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu, zwany dalej „Trybunałem”, jako stały sąd polubowny.

3. Do sądów polubownych, o których mowa w ust.1, oraz do Trybunału stosuje się przepisy księgi trzeciej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 41. Trybunał składa się z 24 arbitrów, których powołują w równej liczbie minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu i zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

2. Organ uprawniony do powołania członka Trybunału odwołuje go w przypadku:

- 1) zrzeczenia się funkcji;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej. □

3. Organ uprawniony do powołania członka Trybunału może odwołać członka Trybunału, w przypadku zaprzestania wykonywania obowiązków arbitra przez okres co najmniej 6 miesięcy.

4. W przypadku odwołania członka lub jego śmierci, właściwy organ powołuje nowego członka Trybunału.

5. Trybunał orzeka w składzie 3 arbitrów. Ze względu na szczególną zawiłość sprawy Trybunał orzeka w składzie 5 arbitrów.

6. Organizacja Trybunału i tryb jego postępowania są określane przez zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

Art. 22. Do Trybunału mogą być zaskarżone także orzeczenia dyscyplinarne właściwych organów polskich związków sportowych, jeżeli orzeczenia te zostały wydane z rażącym naruszeniem przepisów prawa, statutów lub regulaminów albo strona została pozbawiona prawa do obrony.

2. Uchylenie przez Trybunał orzeczenia dyscyplinarnego polskiego związku sportowego jest możliwe, w przypadku gdy wymaga tego potrzeba przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w części.

3. Orzeczenia Trybunału są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu.

4. W przypadku niewykonania orzeczenia Trybunału organ sprawujący nadzór może stosować środki przewidziane w art. 24 ust. 1.

5. Realizacja przez Trybunał zadań związanych z rozpoznawaniem środków zaskarżenia, o których mowa w ust. 1, może być dofinansowana ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

Rozdział 5

Trenerzy i sędziowie sportowi

Art. 23. Zajęcia w zakresie sportu kwalifikowanego mogą prowadzić wyłącznie trenerzy i instruktorzy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze

fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.⁵⁾), po otrzymaniu licencji trenera, o której mowa w art. 44.

Art. 44. 1. Licencję trenera przyznaje właściwy polski związek sportowy lub z jego upoważnienia związek sportowy działający w danej dyscyplinie sportu na wniosek osoby zainteresowanej, po stwierdzeniu, że osoba ta spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej.

2. Do wniosku o wydanie licencji trenera należy dołączyć:

- 1) oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych oraz korzystaniu z pełni praw publicznych;
- 2) dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1;
- 3) zaświadczenie lekarskie o zdolności do wykonywania obowiązków trenera.

3. Koszty wydania zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, pokrywa osoba ubiegająca się o wydanie licencji trenera.

4. Warunki i tryb wydawania i pozbawiania licencji trenera są określone w regulaminach właściwych polskich związków sportowych.

5. Polski związek sportowy prowadzi ewidencję wydanych licencji trenera.

6. Polski związek sportowy może pobierać opłatę za wydanie licencji trenera w wysokości nieprzekraczającej kosztów jej wydania.

Art. 45. 1. Trenerzy, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w związku z wykonywaniem swojej funkcji, mogą otrzymywać od klubu sportowego stypendium trenerskie wypłacane przez klub sportowy na podstawie zawartej umowy, określającej co najmniej obowiązki trenera i klubu sportowego oraz wysokość stypendium.

2. Trenerzy pobierający stypendium trenerskie są stypendystami sportowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

3. Okres pobierania stypendium trenerskiego zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji

zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium stanowi zaświadczenie wydane przez klub sportowy.

Art. 46. 1. Sędzią sportowym może być osoba, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych, korzysta z pełni praw publicznych i posiada licencję sędziego sportowego przyznaną przez właściwy polski związek sportowy.

2. Warunki i tryb przyznawania i pozbawiania licencji sędziego sportowego są określone w regulaminach właściwych polskich związków sportowych.

3. Sędzia sportowy może otrzymywać wynagrodzenie w związku z pełnieniem swojej funkcji lub ekwiwalent sędziowski jako zwrot poniesionych kosztów.

4. Polski związek sportowy, z uwzględnieniem przepisów międzynarodowych organizacji sportowych działających w danej dyscyplinie sportu, określa warunki pełnienia funkcji sędziego sportowego.

Art. 47. 1. Uprawnienie, o którym mowa w art. 29, przysługuje odpowiednio trenerom i sędziom sportowym.

Rozdział 6

Zwalczanie dopingu w sporcie

Art. 48. 1. Dopingiem jest stosowanie przez zawodników zakazanych środków farmakologicznych lub metod uznanych za dopingowe.

2. Stosowanie dopingu jest zabronione.

Art. 49. 1. Organem właściwym w sprawach dopingu jest Komisja do Zwalczania Dopingu w Sporcie, zwana dalej „Komisją”.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia powołuje członków Komisji spośród osób

wykonujących zawody w szczególności w dziedzinach: medycyny, kultury fizycznej, sportu, biologii lub prawa i dających rękojmię prawidłowego wykonywania zadań Komisji.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odwołuje członka Komisji w przypadku:

- 1) zrzeczenia się funkcji;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w uzgodnieniu z ministrem do spraw zdrowia może odwołać członka Komisji w przypadku zaprzestania wykonywania obowiązków członka Komisji przez okres co najmniej 6 miesięcy.

5. W przypadku odwołania członka lub jego śmierci, właściwy organ powołuje nowego członka Komisji.

6. Organizację Komisji, tryb i sposób jej działania, w tym sposób podejmowania rozstrzygnięć w sprawach dotyczących interpretacji wyników kontroli antydopingowych, określa uchwalony przez Komisję regulamin zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

7. Do zadań Komisji należy w szczególności:

- 1) opracowywanie propozycji rozwiązań prawnych i programów walki z dopingiem w sporcie;
- 2) przeprowadzanie kontrolnych badań antydopingowych;
- 3) prowadzenie edukacji profilaktycznej;
- 4) upowszechnianie listy środków farmakologicznych i metod uznanych za dopingowe.

8. Działalność Komisji oraz kontrolne badania antydopingowe są finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

Art. 30. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz środków farmakologicznych i metod uznanych za dopingowe, których stosowanie jest zabronione, oraz

tryb przeprowadzania kontrolnych badań antydopingowych, uwzględniając najnowsze osiągnięcia naukowe i ustalenia międzynarodowych organizacji sportowych.

Art. 11. 1. Zawodnicy są obowiązani poddawać się kontrolnym badaniom antydopingowym.

2. Za stosowanie dopingu lub odmowę poddania się kontrolnym badaniom antydopingowym zawodnik ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną.

3. Odpowiedzialność dyscyplinarną ponoszą również trenerzy oraz inne osoby, którym zostanie udowodnione naruszenie przepisów antydopingowych.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, podmioty przeprowadzające analizy antydopingowe, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości przeprowadzania tych analiz.

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 12. 1. Kto nie będąc do tego uprawnionym wykorzystuje lub używa symboliki olimpijskiej oraz nazw, o których mowa w art. 27 ust. 3, podlega karze grzywny.

2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 można orzec nawiązkę na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego w wysokości od 50 000 do 100 000 złotych.

3. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 53. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁶⁾) w art. 17 w ust. 1c pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) przedsiębiorstwach państwowych, spółdzielniach i spółkach, z wyłączeniem spółek, o których mowa w art. 74 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388, z późn. zm.⁷⁾), oraz z wyłączeniem osób prawnych będących klubami sportowymi w rozumieniu ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. ... Nr ..., poz. ...), w części dochodów wydatkowanych na działalność związaną z udziałem w szkoleniu i współzawodnictwie sportowym dzieci i młodzieży, w tym realizację celów edukacyjnych i wychowawczych,”.

Art. 54. W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym, a także zadania w tym zakresie organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego oraz innych podmiotów, określa odrębna ustawa.”;

- 2) w art. 3:

- a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:

„3a) sport powszechny jest sportem uprawianym przez osoby fizyczne nie będące zawodnikami w rozumieniu ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. ... Nr ... , poz. ...),

3b) zawodnikiem jest osoba uprawiająca określoną dyscyplinę sportu, nie będąca zawodnikiem w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym,”

b) uchyla się pkt 4-7,

c) dodaje się pkt 10-11 w brzmieniu:

„10) kadra narodowa osób niepełnosprawnych jest to grupa zawodników zakwalifikowana jako kandydaci do składu reprezentacji kraju w danej dyscyplinie sportu,

11) kadra paraolimpijska jest to grupa zawodników objęta programem przygotowań do igrzysk paraolimpijskich, opracowanym przez właściwą organizację krajową zajmującą się sportem osób niepełnosprawnych.”;

3) art. 5a otrzymuje brzmienie:

„Art. 5a. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych, w stosunku do jednostek sobie podległych i przez siebie nadzorowanych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu określają, w drodze rozporządzenia, zadania z zakresu kultury fizycznej realizowane w tych jednostkach, formy organizacyjne oraz sposoby finansowania, uwzględniając cele kultury fizycznej, a także warunki działania klubów sportowych i związków sportowych w tych jednostkach.”;

4) w art. 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Klubem sportowym jest klub sportowy w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym oraz klub, o którym mowa w art. 7 ustawy.”,

b) uchyla się ust. 3;

5) w art. 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Uczniowskie kluby sportowe uzyskują osobowość prawną z chwilą wpisania do ewidencji, o której mowa w ust. 4.”;

6) uchyla się art. 7a-11;

7) po art. 12 dodaje się art. 12a i 12b w brzmieniu:

„Art. 12a. **1.** Opieka medyczna nad zawodnikami kadry narodowej osób niepełnosprawnych oraz kadry paraolimpijskiej jest dofinansowywana ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 4, poz. 27 i Nr 273, poz. 2703).

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zakres opieki medycznej nad zawodnikami, o których mowa w ust. 1, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin sportu oraz potrzebę szczególnej ochrony zdrowia.

Art. 12b. Zawodnicy niepełnosprawni są obowiązani poddawać się badaniom antydopingowym na zasadach i trybie określonym w przepisach rozdziału 6 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym.”;

8) uchyla się art. 13-18;

9) uchyla się art. 21;

10) art. 22 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 22. 1. Członek kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej może otrzymywać stypendium sportowe, jeżeli uzyska kwalifikacje do igrzysk paraolimpijskich lub zajmie miejsce medalowe we współzawodnictwie międzynarodowym, a także zobowiąże się w formie pisemnej do realizacji programu przygotowań paraolimpijskich albo programu przygotowań do mistrzostw świata lub Europy, opracowanego przez organizację krajową zajmującą się sportem osób niepełnosprawnych, oraz do udziału w tych zawodach.
2. Okres pobierania stypendium sportowego, o którym mowa w ust. 1, zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 94, poz. 788) oraz okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium stanowi zaświadczenie wydane przez podmiot wypłacający stypendium.
3. Stypendia sportowe, o których mowa w ust. 1, przyznaje i wstrzymuje oraz pozbawia stypendium minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu. Stypendia te są finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.
4. Stypendium sportowe, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się, jeżeli zostało stwierdzone przez organ, o którym mowa w ust. 3, że zawodnik zaniedbuje realizację programu przygotowań, o którym mowa w ust. 1.

5. Członka kadry narodowej osób niepełnosprawnych lub członka kadry paraolimpijskiej pozbawia się stypendium sportowego, jeżeli:
- 1) zostało stwierdzone przez organ, o którym mowa w ust. 3, że zawodnik nie realizuje programu przygotowań, o którym mowa w ust. 1, lub
 - 2) odmówił udziału w zawodach, o których mowa w ust. 1.
6. Członkini kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej, która stała się niezdolna do uprawiania sportu wskutek ciąży i urodzenia dziecka, wypłaca się stypendium sportowe w pełnej wysokości przez pierwsze 3 miesiące ciąży i w wysokości połowy przyznanego stypendium sportowego przez pozostałe miesiące ciąży oraz 6 miesięcy po urodzeniu dziecka.
7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 1, wysokość stypendiów, czas, na jaki może zostać przyznane stypendium, uwzględniając rodzaje osiągnięć sportowych.
8. Stypendia sportowe dla sportowców niepełnosprawnych osiągających wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetów tych jednostek.
9. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określa szczegółowe warunki i tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania

oraz wysokość stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 8.”;

11) w art. 23 uchyla się ust. 3;

12) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. Osobom niepełnosprawnym, które osiągnęły wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym, mogą być przyznawane wyróżnienia i nagrody ze środków:

1) budżetu państwa lub

2) budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

2. Wyróżnienia i nagrody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przyznaje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania wyróżnień i nagród, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rodzaje wyróżnień oraz wysokość nagród pieniężnych, uwzględniając rodzaje osiągnięć sportowych, za które zawodnicy otrzymują wyróżnienia i nagrody.

4. Organ jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określi szczegółowe warunki i tryb przyznawania wyróżnień i nagród, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rodzaje wyróżnień i nagród oraz wysokość nagród pieniężnych.”;

13) uchyla się art. 24-41a;

14) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizowanie działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej oraz tworzenie odpowiednich warunków materialno-technicznych dla jej rozwoju jest obowiązkiem organów administracji rządowej, organów jednostek samorządu terytorialnego i klubów sportowych.”;

15) w art. 44:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kształcenie osób, o których mowa w ust. 1 i 1a, przez jednostki inne niż szkoły wyższe wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.”,

b) uchyla się ust. 2a,

c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b-2d w brzmieniu:

„2b. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu udziela zgody, o której mowa w ust. 2, w przypadku stwierdzenia, że jednostka posiada warunki kadrowe i organizacyjne dla prawidłowego przeprowadzenia kształcenia.

2c. Kształcenie instruktorów i trenerów, w danej dyscyplinie sportu, odbywa się według programów zatwierdzonych przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu po uzyskaniu opinii właściwego polskiego związku sportowego.

2d. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia zatwierdzenia programu, o którym mowa w ust. 2c, w przypadku negatywnej opinii właściwego polskiego związku sportowego.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb uzyskiwania tytułów zawodowych, stopni trenerskich i specjalizacji instruktorskich w dziedzinie kultury fizycznej i sportu oraz wymagania, które muszą spełnić osoby ubiegające się o uzyskanie tych tytułów, stopni i specjalizacji, a także wymagania, jakie muszą spełnić jednostki inne niż szkoły wyższe prowadzące kursy specjalistyczne, oraz wzory dokumentów stwierdzających posiadanie tytułu zawodowego, mając na uwadze właściwe przygotowanie do wykonywania zawodu.”;

16) uchyla się art. 46;

17) uchyla się rozdział 9;

18) w art. 55 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach, należy w szczególności do Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego – specjalistycznego stowarzyszenia o zasięgu ogólnokrajowym – w zakresie określonym w statucie tej organizacji.
2. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na wodach, należy w szczególności do Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego – specjalistycznego stowarzyszenia o zasięgu ogólnokrajowym – w zakresie określonym w statucie tej organizacji.”;

19) uchyla się art. 57.

Art. 55. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.⁹⁾) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Dział kultura fizyczna i sport obejmuje sprawy:

- 1) kultury fizycznej;
- 2) sportu powszechnego;
- 3) sportu kwalifikowanego;
- 4) sportu osób niepełnosprawnych.”.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 56. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy likwiduje się Polską Konfederację Sportu.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy zadania Polskiej Konfederacji Sportu przejmuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

3. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy Polskiej Konfederacji Sportu stają się pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

4. Prezes Polskiej Konfederacji Sportu, w terminie 5 dni od dnia ogłoszenia ustawy, jest obowiązany powiadomić na piśmie pracowników o skutkach prawnych w zakresie ich stosunków pracy. Przepisy art. 23¹ § 1, 4 i 6 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.¹⁰⁾) stosuje się odpowiednio.

5. Pracownicy Polskiej Konfederacji Sportu, którzy stali się pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, są obowiązani do odbycia służby przygotowawczej. Skrócenie okresu służby przygotowawczej albo zwolnienie z obowiązku jej odbywania następuje na zasadach określonych w art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z późn. zm.¹¹⁾).

6. Pracownikom Polskiej Konfederacji Sportu, którzy stali się pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu staż, pracy w Polskiej Konfederacji Sportu wlicza się do stażu pracy w służbie cywilnej.

Art. 57. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu wyznaczy likwidatora, który sporządzi bilans zamknięcia Polskiej Konfederacji Sportu, sporządzi spis spraw prowadzonych przez Polską Konfederację Sportu i niezakończonych do dnia jej likwidacji oraz, w drodze protokołu zdawczo-odbiorczego, przekaze ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i sportu składniki majątkowe Polskiej Konfederacji Sportu oraz akta spraw niezakończonych.

Art. 58. Urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu przejmuje zobowiązania i wierzytelności Polskiej Konfederacji Sportu oraz prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez Polską Konfederację Sportu lub na jej rzecz, pozostałe po likwidacji Polskiej Konfederacji Sportu.

Art. 59. W celu wykonania przepisów ustawy Prezes Rady Ministrów może dokonać, w drodze rozporządzenia, przeniesienia niektórych planowanych dochodów i wydatków budżetowych między działami budżetu państwa i rozdziałami budżetowymi oraz zwiększenia limitów zatrudnienia i kwot wynagrodzeń, w ramach środków zaplanowanych na ten cel w ustawie budżetowej na rok 2005 w dotacji na funkcjonowanie Polskiej Konfederacji Sportu, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych, wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 60. Polski Komitet Olimpijski, działający na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 54, staje się w dniu wejścia w życie ustawy Polskim Komitetem Olimpijskim w rozumieniu ustawy.

Art. 61. Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu, działający na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 54, staje się w dniu wejścia w życie ustawy Trybunałem Arbitrażowym do Spraw Sportu w rozumieniu ustawy.

Art. 62. Licencje sędziego sportowego przyznane na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 54 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 63. 1. Kluby sportowe, działające na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 54 i uczestniczące we współzawodnictwie sportowym, w dniu wejścia w życie ustawy stają się klubami sportowymi w rozumieniu ustawy.

2. Kluby sportowe, o których mowa w ust. 1, dostosują swoje przepisy i formy działania do wymogów ustawy, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Związki sportowe i polskie związki sportowe działające w dniu wejścia w życie ustawy stają się odpowiednio związkami sportowymi i polskimi związkami sportowymi w rozumieniu ustawy.

4. Związki sportowe i polskie związki sportowe, o których mowa w ust. 3, dostosują swoją działalność, w tym statuty i regulaminy wewnętrzne, do wymogów ustawy, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

5. Zmiany w statutach polskich związków sportowych, w zakresie regulowanym w art. 15 ustawy, polskie związki sportowe wprowadzą w życie do dnia 31 grudnia 2008 r.

Art. 64. Zawodnicy, o których mowa w art. 3 pkt 6, ustawy wymienionej w art. 54 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy, stają się zawodnikami w rozumieniu ustawy.

Art. 65. Kluby sportowe niebędące spółkami akcyjnymi, które uzyskały zgodę Prezesa Polskiej Konfederacji Sportu na czasowy udział w lidze zawodowej na podstawie art. 36 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 54 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy zachowują to uprawnienie, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2005 r.

Art. 66. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 1, art. 28 ust. 2, art. 44 ust. 3, art. 48 ust. 3 i 5 i art. 49 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 54 w

brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień wymienionych w art. 11, art. 37 ust. 3, art. 50, art. 51 ust. 4, art. 54 pkt 15 lit. d ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym.

Art. 57. Traci moc ustawa z dnia 7 czerwca 2002 r. o Polskiej Konfederacji Sportu (Dz. U. Nr 93, poz. 820 oraz z 2003 r. Nr 189, poz. 1849).

Art. 68. Ustawa wchodzi w życie po upływie 40 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 56 ust. 4 i art. 57, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 53, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

-
- 1) Niniejsz_ustaw_zmienia_si_ustawy: ustaw_z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustaw_z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej i ustaw_z dnia 4 wrze_nia 1997 r. o dzia_ach administracji rz_dowej.
 - 2) Zmiany wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 65, poz. 595, Nr 135, poz. 1268, Nr 149, poz. 1450, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651, Nr 190, poz. 1864, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 86, poz. 732.
 - 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1402, z 2002 r. Nr 126, poz. 1068 i Nr 197, poz. 1662, z 2003 r. Nr 166, poz. 1610 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 869, Nr 96, poz. 959 i Nr 172, poz. 1804.
 - 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355.
 - 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 , z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 726.
 - 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137,

poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1203, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491 i Nr 78, poz. 684.

- 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2004 r. Nr 238, poz. 2390.
- 8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 726.
- 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141 i Nr 33, poz. 288.
- 10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610 i Nr 86, poz. 732.
- 11) Zmiany wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 150, poz. 1237, Nr 153, poz. 1271, Nr 238, poz. 2025 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 i 2257, z 2004 r. Nr 33, poz. 287, Nr 179, poz. 1845 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71.

UZASADNIENIE

Zagadnienia dotyczące kultury fizycznej, w tym sportu wyczynowego, w obecnym stanie prawnym, regulują przepisy ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o Polskiej Konfederacji Sportu (Dz. U. Nr 93, poz. 820 oraz z 2003 r. Nr 189, poz. 1849).

Dzisiejsze realia szeroko pojętego życia sportowego wymagają jednakże dokonania gruntownych zmian struktur organizacyjnych zarządzających sportem oraz zmian w obowiązujących regulacjach prawnych.

Przedłożony projekt ustawy o sporcie kwalifikowanym wychodzi naprzeciw propozycjom wprowadzenia zmian w zakresie działalności dotyczącej sportu kwalifikowanego. Propozycje zawarte w projekcie ustawy wynikają z:

- 1) konieczności wprowadzenia na potrzeby sportu kwalifikowanego nowych rozwiązań prawnych,
- 2) potrzeby stymulowania funkcjonowania w sporcie kwalifikowanym w określony sposób, nowocześnie ukształtowanych jednostek organizacyjnych i ich struktur oraz realizowania w pożądanym sposób określonych ról przez osoby fizyczne,
- 3) potrzeby otwarcia możliwości finansowania sportu kwalifikowanego, w szczególności sportu na najwyższym poziomie, przez podmioty gospodarcze, w tym także w formule inwestorskiej,
- 4) potrzeby wprowadzenia nowych instrumentów nadzoru nad działalnością polskich związków sportowych,
- 5) potrzeby stworzenia specjalnych regulacji prawnych dla sportu w niektórych dziedzinach np. regulacji finansowania sportu ze środków publicznych, czy regulacji podatkowych itp.

Mając powyższe na uwadze, koniecznym wydaje się wprowadzenie nowych regulacji prawnych w zakresie sportu kwalifikowanego – tj. sportu związanego z uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym, organizowanym lub prowadzonym przez polskie związki sportowe lub podmioty działające z ich upoważnienia. Ta sfera działalności

sportowej wymaga odmiennej regulacji prawnej, która sprzyjać będzie jej dalszemu rozwojowi. Istotnym jest fakt, że sport kwalifikowany nie może rozwijać się bez określonych środków finansowych, które powinny pochodzić nie tylko z budżetu państwa, ale również z innych źródeł, w tym środków pochodzących od sponsorów i reklam, a także od podmiotów inwestujących udziały i akcje spółek prawa handlowego prowadzących działalność w sporcie kwalifikowanym.

Zakres przedmiotowy projektu ustawy obejmuje zagadnienia związane z prowadzeniem działalności w zakresie sportu kwalifikowanego.

W projekcie ustawy odchodzi się od dotychczas stosowanego podziału sportu na amatorski, wyczynowy i profesjonalny, określając formę aktywności człowieka związaną z uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym jako sport kwalifikowany.

Istotne znaczenie ma również nowa definicja współzawodnictwa sportowego, które rozumiane jest jako indywidualna lub zbiorowa rywalizacja osób zmierzająca do uzyskania właściwych dla danej dyscypliny sportu rezultatów, organizowana lub prowadzona w określonej dyscyplinie sportu przez polski związek sportowy lub podmioty działające z jego upoważnienia – art. 3 pkt 4 projektu ustawy.

Zgodnie z koncepcją projektodawcy, przepisów projektu ustawy nie będzie stosować się do sportu osób niepełnosprawnych (art. 1 ust. 3 projektu ustawy) z wyjątkiem przepisów dotyczących zwalczania dopingu w sporcie. Ustawa z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej odsyła wprost w tym zakresie do przepisów ustawy o sporcie kwalifikowanym. Sport osób niepełnosprawnych będzie w dalszym ciągu regulowany przepisami ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej, w tym również w zakresie dotyczącym opieki medycznej nad zawodnikami kadry narodowej osób niepełnosprawnych oraz kadry paraolimpijskiej.

Ponadto zakresem regulacji ustawy o kulturze fizycznej, pozostaną objęte także zagadnienia sportu powszechnego, wychowania fizycznego oraz rehabilitacji ruchowej.

Rozwiązania prawne, zawarte w rozdziale 2 projektu ustawy: „Struktura organizacyjna sportu kwalifikowanego”, dopuszczają prowadzenie działalności w zakresie sportu kwalifikowanego zdecydowanie szerszej kategorii podmiotów. Dotychczasowe zawężenie kręgu podmiotów władnych prowadzić taką działalność wyłącznie do klubów sportowych, działających w formie stowarzyszenia kultury fizycznej lub

sportowej spółki akcyjnej, a także związków sportowych działających wyłącznie jako związki stowarzyszeń, nie znajduje uzasadnienia. W związku z tym w art. 5 ust. 1 projektu ustawy proponuje się, aby klub sportowy mógł działać jako osoba prawna, albo jako osoba fizyczna, będąca przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.). Będzie to mogła zatem być – poza podmiotami działającymi w dotychczas przewidzianych formach prawnych – np. kapitałowa spółka handlowa, fundacja czy spółdzielnia, a także indywidualny przedsiębiorca lub spółka osobowa takich przedsiębiorców.

Ponadto, w zakresie struktury organizacyjnej sportu kwalifikowanego, projekt ustawy przewiduje dalsze funkcjonowanie podmiotów działających w obecnym systemie prawnym – związków sportowych i polskich związków sportowych. Projekt ustawy o sporcie kwalifikowanym nie zmienia istoty funkcjonowania tych podmiotów, proponuje się natomiast rozwiązania, które pozwolą na bardziej efektywną realizację przypisanych im zadań.

Projekt ustawy przewiduje, że związki sportowe, będące zrzeszeniami klubów sportowych, a także zrzeszeniem zawodników będą mogły działać nie tylko w formie stowarzyszenia i związku stowarzyszeń ale również w formie spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Zgodnie z przepisami art. 8 ust. 1 projektu ustawy polski związek sportowy jest związkiem sportowym o zasięgu ogólnokrajowym, utworzonym po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. W art. 8 ust. 2 projektu przewiduje, że polskie związki sportowe, będą mogły działać nie tylko w formie stowarzyszeń, związku stowarzyszeń, ale także w formie spółki akcyjnej działającej na podstawie ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.).

W projekcie ustawy określono również warunki konieczne do spełnienia przy ubieganiu się o wyrażenie zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu na

utworzenie polskiego związku sportowego. Dotychczas warunki te określane były przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 stycznia 2001 r. w sprawie wykazu dyscyplin i dziedzin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe, oraz szczegółowych warunków i trybu udzielania zezwoleń na tworzenie polskich związków sportowych (Dz. U. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.). Natomiast wykaz dyscyplin, w których mogą działać polskie związki sportowe określony zostanie w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 11 projektu ustawy.

Istotną zmianą w odniesieniu do dotychczasowych regulacji prawnych związanych z funkcjonowaniem polskich związków sportowych jest przepis art. 12 ust. 1 projektu ustawy, który umożliwia, za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, prowadzenie przez polski związek sportowy działalności w kilku dyscyplinach sportu.

W projekcie ustawy wskazano wyraźnie zadania, będące w kompetencji polskich związków sportowych, w tym zadania związane ze szkoleniem oraz doskonaleniem zawodowym trenerów i sędziów sportowych, wydawaniem licencji dla zawodników, trenerów i sędziów sportowych, a także w zakresie prowadzenia postępowań dyscyplinarnych na zasadach przewidzianych w regulaminach polskich związków sportowych. W projekcie zakłada się również, że do zadań polskiego związku sportowego należy będzie określenie warunków i trybu zmiany przynależności zawodnika do klubu sportowego w danej dyscyplinie sportu.

Dostrzegając potrzebę bieżącej oceny działalności polskiego związku sportowego, a także konieczność podniesienia standardów funkcjonowania zarządów tych organizacji, projekt ustawy przewiduje w art. 15 obowiązek powołania komisji rewizyjnej w polskim związku sportowym, nie będącym spółką akcyjną, jako organu o kompetencjach zdecydowanie wykraczających poza dotychczasowe zadania obecnie funkcjonujących w polskich związkach sportowych komisji rewizyjnych, określanych jako organy kontroli wewnętrznej, w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z późn. zm.). Powołane komisje rewizyjne sprawować będą stały nadzór nad działalnością polskiego związku

sportowego we wszystkich dziedzinach jego działania. Projekt przyznaje komisjom rewizyjnym również pewne kompetencje władcze, w tym prawo wyrażania zgody na dokonanie przez zarządy określonych czynności, istotnych z punktu widzenia gospodarki finansowej polskich związków sportowych.

Proponowane w art. 3 pkt 2 projektu ustawy pojęcie „ligi zawodowej”, a także dotyczące jej rozwiązania szczegółowe, zawarte w art. 16 projektu ustawy, dostosowują rozwiązania normatywne do obecnego stanu zorganizowania sportu kwalifikowanego w Polsce. Mają one na celu określenie podmiotu zarządzającego ligą zawodową, ustalenie wzajemnych relacji pomiędzy polskimi związkami sportowymi a podmiotem zarządzającym oraz określenie warunków tworzenia i funkcjonowania ligi zawodowej. Proponowane rozwiązania warunkują osiągnięcie dwóch generalnych celów:

- 1) doprowadzenie do zarządzania sportem kwalifikowanym przez osoby prawne funkcjonujące w formie prawnej spółki prawa handlowego, co z jednej strony wymusza określone, kontrolowane przez prawo spółek sposoby przepływu środków pieniężnych w sporcie oraz obejmuje osoby zarządzające sportem odpowiedzialnością odszkodowawczą i karną w zakresie przewidzianym przez prawo spółek,
- 2) umożliwienie współdziałania sportu kwalifikowanego z kapitałem prywatnym w formie inwestorskiej, niemożliwe obecnie z powodu ograniczeń formy prawnej, w której funkcjonować mogą podmioty sportowe, w tym zarządzające poszczególnymi dyscyplinami.

Istotną zmianą w odniesieniu do obecnie obowiązujących przepisów ustawy o kulturze fizycznej, jest kwestia odejścia od prawnej reglamentacji działalności gospodarczej w zakresie organizacji profesjonalnego współzawodnictwa sportowego (rozdział 5 ustawy o kulturze fizycznej), która była działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.) i wymagała uzyskania wpisu do rejestru organizatorów profesjonalnego współzawodnictwa sportowego.

Zgodnie z art. 19 projektu ustawy nadzór nad działalnością polskich związków sportowych będzie sprawował minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu. Projektodawca określa również kompetencje organu nadzorującego w przypadku, gdy

działalność polskiego związku sportowego jest niezgodna z prawem, postanowieniami statutu lub regulaminów wewnętrznych tego podmiotu – art. 19 ust. 2 i 3 projektu ustawy. Sprawowany nadzór ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu nad polskimi związkami sportowymi ma na celu właściwą realizację wykonywanych przez te związki zadań.

W projekcie ustawy zrezygnowano z regulacji dotyczących specjalnego nadzoru nad funkcjonowaniem klubów sportowych z uwagi na różnorodność ich form organizacyjnych oraz na fakt, że kluby sportowe nie mają ustawowo określonych zadań. Nadzór nad tymi podmiotami będzie sprawowany na zasadach przewidzianych w przepisach właściwych dla formy organizacyjnej, w jakiej funkcjonuje klub sportowy.

Rozdział 3 projektu ustawy reguluje status prawny zawodnika, czyli zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 5 projektu ustawy, osoby uprawiającej określoną dyscyplinę sportu i posiadającej licencję uprawniającą do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym. Za takim właśnie ustaleniem znaczenia terminu „zawodnik” przemawia fakt, że powszechne rozumienie tego terminu (czyli praktycznie każda osoba uprawiająca sport) nie jest adekwatne do zakresu stosowania projektu ustawy, w tym w szczególności wobec faktu nałożenia przepisami ustawowymi na zawodników biorących udział we współzawodnictwie sportowym praw i obowiązków określonych w przepisach tej ustawy, jak i przepisach właściwych polskich związków sportowych.

W związku z powyższym, rozdział 3 projektu ustawy „Zawodnicy”, wprowadza szereg zmian w porównaniu z aktualnym stanem prawnym.

Potrzebom praktyki nie odpowiada dotychczasowa regulacja, dotycząca trybu warunków uzyskiwania licencji zawodnika. Projekt ustawy zakłada, że nie będzie to zezwolenie na uprawianie określonej dyscypliny sportu, lecz dokument uprawniający do udziału we współzawodnictwie sportowym w rozumieniu projektu ustawy. Kompetencję do określenia warunków i trybu wydawania i pozbawiania licencji projekt ustawy przekazuje polskim związkom sportowym. Licencję zawodnika, zgodnie z projektem ustawy przyznaje właściwy polski związek sportowy lub z jego upoważnienia związek sportowy działający w danej dyscyplinie sportu. Osoba ubiegająca się o wydanie licencji zawodnika, dołącza do wniosku o jej wydanie

zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu, pisemną zgodę przedstawiciela ustawowego, opiekuna prawnego lub opiekuna faktycznego, w przypadku osoby niepełnoletniej oraz dokumenty wymagane odrębnymi przepisami. Wydanie licencji zawodnika art. 28 ust. 2 pkt 4 projektu ustawy uzależnia również od obowiązku złożenia przez zawodnika pisemnego oświadczenia o poddaniu się obowiązkowi przestrzegania statutu i regulaminów polskiego związku sportowego oraz międzynarodowych organizacji sportowych, w tym odpowiedzialności dyscyplinarnej, stwarzając tym samym wyraźną podstawę prawną do egzekwowania tej odpowiedzialności.

W art. 28 ust. 7 projektu ustawy uwzględniono postulat stworzenia podstawy prawnej do pobierania opłat za wydanie licencji zawodnika, w wysokości nie przekraczającej kosztów jej wydania.

Podobnie jak na podstawie dotychczasowych przepisów zawodnicy, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w związku z uprawianiem sportu kwalifikowanego, mogą otrzymywać stypendium sportowe. Ponadto członkowie kadry narodowej mogą otrzymywać stypendia sportowe niezależnie od otrzymywanego wynagrodzenia z tytułu uprawiania sportu kwalifikowanego. Stypendia dla członków kadry narodowej przyznaje, wstrzymuje lub pozbawia stypendium minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu. Stypendia te finansowane są ze środków budżetu państwa.

Ponadto umożliwiono, zgodnie z art. 30 ust. 6 projektu ustawy, członkini kadry narodowej, która stała się niezdolna do uprawiania sportu wskutek ciąży i urodzenia dziecka, dalsze wypłacanie przyznanego stypendium sportowego w pełnej wysokości przez pierwsze 3 miesiące ciąży i w wysokości połowy przyznanego jej stypendium sportowego przez pozostałe miesiące ciąży oraz 6 miesięcy po urodzeniu dziecka.

Analogiczne do obowiązujących dotychczas, w tym zakresie, przepisów ustawy o kulturze fizycznej, zawodnikom, którzy osiągnęli wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub krajowym współzawodnictwie sportowym, mogą być przyznane wyróżnienia i nagrody ze środków budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Zachowane zostały obecnie obowiązujące rozwiązania w zakresie zaliczania okresów pobierania stypendiów sportowych do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze – art. 32 projektu ustawy.

Dostrzegając pojawiające się w środowisku sportowym spory między członkami kadry narodowej a polskimi związkami sportowymi w zakresie praw marketingowych i graniczeń w komercyjnym wykorzystaniu wizerunku zawodnika, przepisy art. 34 projektu ustawy nakładają na członka kadry narodowej obowiązek udostępnienia, na zasadach wyłączności, swojego wizerunku w stroju reprezentacji kraju, polskiemu związkowi sportowemu. Przepisy te mają na celu zabezpieczenie interesów właściwego polskiego związku sportowego w zakresie dotyczącym wykorzystania wizerunku zawodnika – członka kadry narodowej, oraz ułatwiają realizację przez ten związek zadań wynikających z projektu ustawy, związanych z reprezentowaniem sportu polskiego na arenie międzynarodowej.

Projekt ustawy zakłada utrzymanie świadczenia pieniężnego z budżetu państwa dla medalistów olimpijskich – art. 38 projektu ustawy. Umożliwiono ponadto otrzymywanie świadczeń przez polskich medalistów olimpijskich, spełniających warunki do otrzymania tego świadczenia, którzy mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (art. 38 ust. 1 pkt 5).

Świadczenie niniejsze przyznawane będzie przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu na wniosek zainteresowanej osoby lub z inicjatywy ministra.

W rozdziale 4 projektu ustawy, regulującym problematykę odpowiedzialności dyscyplinarnej oraz rozstrzygania sporów w sporcie, zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej uregulowano analogicznie do rozwiązania przyjętego w uchwalonej w dniu 15 kwietnia 2005 r. ustawie o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o żegludze śródlądowej. Zgodnie z tym rozwiązaniem odpowiedzialność dyscyplinarna realizowana jest w trybie i na zasadach ustalonych w regulaminach polskich związków sportowych. Ustawa określa również minimum jakie powinny określać w/w regulaminy – tj. organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania, ich kompetencje, tryb postępowania oraz rodzaje wymierzanych kar. Z uwagi na zróżnicowanie charakteru dyscyplin sportowych i warunków ich uprawiania w ustawie nie reguluje się zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Praktyka stosowania ustawy o kulturze fizycznej, wykazała że dotychczasowe przepisy regulujące organizację i funkcjonowanie Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu, działającego przy Polskim Komitecie Olimpijskim, nie są wystarczające. W tym zakresie proponuje się:

- 1) wskazanie podmiotów uprawnionych do powoływania arbitrów Trybunału,
- 2) wyodrębnienie dwóch funkcji Trybunału, tj. funkcji sądu polubownego oraz sądu dyscyplinarnego,
- 3) wskazanie możliwości dodatkowych źródeł finansowania jego działalności jako sądu dyscyplinarnego,
- 4) stworzenie podstawy prawnej do zaskarżania orzeczeń dyscyplinarnych do Trybunału,
- 5) zapewnienie wykonalności orzeczeń Trybunału.

W art. 41 ust. 1 projektu ustawy określa się skład Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu. Proponuje się, aby Trybunał składał się z 24 arbitrów, co wynika zarówno z nałożonych na Trybunał zadań jak i sposobu jego funkcjonowania, określonego w regulaminie działania Trybunału. Należy również wskazać, że arbitrzy nie są sędziami państwowymi i pełnią swoje funkcje społecznie, nie licząc otrzymywanych diet. Trybunał orzeka w składzie trzyosobowym, a w sprawach szczególnie zawiłych w składzie pięcioosobowym.

Przepisy projektu ustawy określają osoby uprawnione do prowadzenia zajęć w zakresie sportu kwalifikowanego. Zgodnie z art. 43 projektu ustawy są to trenerzy oraz instruktorzy, którzy uzyskują licencję od właściwego polskiego związku sportowego lub od związku sportowego działającego z jego upoważnienia na prowadzenie zajęć w danej dyscyplinie sportu.

W projekcie ustawy przewiduje się również możliwość przyznania przez klub sportowy trenerom, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w związku z wykonywaniem swojej funkcji, stypendium trenerskiego – art. 45 projektu ustawy.

Utrzymano również, w odniesieniu do obowiązujących przepisów ustawy o kulturze fizycznej, reglamentację prawną dotyczącą wykonywania funkcji sędziego sportowego.

Ogólne postanowienia, dotyczące kwalifikacji osób wykonujących działalność w tym zakresie, a także obowiązek uzyskania licencji sędziego sportowego, zawarto w art. 46 projektu ustawy.

W rozdziale 6 projektu ustawy określone zostały przepisy w zakresie zwalczania dopingu w sporcie. Zaproponowane regulacje są analogiczne do obecnie obowiązujących w tym zakresie przepisów ustawy o kulturze fizycznej.

W przepisach karnych, w art. 52 ust. 2 projektu ustawy, określona została wysokość nawiązki na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego, w przypadkach używania przez osoby do tego nieuprawnione symboliki olimpijskiej. Proponuje się, aby nawiązka wynosiła od 50.000 do 100.000 zł. Przewiduje się, że sprawcami tego rodzaju wykroczeń będą w przeważającej części przedsiębiorcy używający symboliki olimpijskiej do promocji własnych przedsiębiorstw, bądź oferowanych przez te przedsiębiorstwa produktów lub usług. W związku z powyższym nawiązka, określona w art. 52 ust. 2 projektu ustawy, powinna być dotkliwa, aby skutecznie przeciwdziałać bezprawnemu wykorzystywaniu symboliki olimpijskiej.

Istotnym jest fakt, że przepisy projektu ustawy nie uchylają w całości przepisów ustawy o kulturze fizycznej, a jedynie ją nowelizują w zakresie przewidzianym w art. 54 projektu ustawy.

Proponuje się zmianę przepisów art. 17 ust. 1c pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.), mającą na celu zwolnienie od podatku dochodowego osób prawnych, będących klubami sportowymi w rozumieniu ustawy o sporcie kwalifikowanym, w części dochodów wydatkowanych na działalność związaną z udziałem w szkoleniu i współzawodnictwie sportowym dzieci i młodzieży, w tym realizację celów edukacyjnych i wychowawczych.

Wprowadzenie zmian w zakresie zwolnienia od podatku dochodowego dochodów klubów sportowych wydatkowanych na działalność związaną z udziałem w szkoleniu i

współzawodnictwie sportowym dzieci i młodzieży, w tym realizację celów edukacyjnych i wychowawczych – w powiązaniu z przepisami dotyczącymi formy prawnej działania klubów sportowych – może przyczynić się do znacznego zwiększenia ilości klubów sportowych. Mała ilość klubów sportowych i brak oferty przede wszystkim dla dzieci i młodzieży, w zakresie zorganizowanych form uprawiania sportu, są obecnie kluczowymi problemami polskiego sportu. Przewidywane zwolnienie podmiotowe dla klubów sportowych w podatku dochodowym od osób prawnych ma być wyraźnym sygnałem, że sport dla Rzeczypospolitej Polskiej jest ważny i w przepisach projektu ustawy wprowadzane są instrumenty stymulujące jego rozwój. Z punktu widzenia finansów państwa, wprowadzone zmiany będą miały skutek wyłącznie pozytywny. Nie będą związane ze zmniejszeniem wpływów budżetowych, gdyż w przypadku klubów sportowych działających w dotychczasowych formach prawnych tego rodzaju zwolnienie obowiązuje, zaś dla klubów działających w nowych formach prawnych większość wydatków na działalność w zakresie sportu i tak kwalifikowana byłaby jako koszty uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Pozytywny efekt wprowadzonych zmian dotyczyć będzie wzmocnienia tego segmentu rynku, który związany jest ze sportem, bowiem poprzez zwiększenie ilości klubów sportowych powstanie zdecydowanie więcej miejsc pracy dla specjalistów sportowych oraz wzrośnie zapotrzebowanie na produkty i usługi związane ze sportem, co będzie skutkiem finansowej stabilizacji klubów sportowych i czynnikiem stymulującym tworzenie nowych podmiotów w tej sferze działalności. Doprowadzić ma to do sytuacji, w której sport – podobnie jak Republice Federalnej Niemiec, gdzie kreuje 1 % produktu krajowego brutto, czy w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, gdzie lokuje się na szóstym miejscu co do dochodowości różnych dziedzin gospodarki – będzie jednym z istotnych elementów gospodarki narodowej, a przepływ towarów i usług w ramach tej dziedziny gospodarki kreować będzie rosnące przychody.

Podkreślić wypada także, że projekt ustawy nie przewiduje zwolnień dla innych podmiotów niż kluby sportowe. Tworzone w myśl projektu ustawy spółki prawa handlowego, zarządzające określonymi kategoriami współzawodnictwa sportowego, a także tworzone przez polskie związki sportowe spółki eksploatujące gospodarstwo określonej dyscypliny sportu nie będą korzystać z przewidzianych wyłącznie dla klubów

sportowych zwolnień podatkowych. Stanowi to wyraźny sygnał, iż projekt ustawy preferuje podatkowo wyłącznie te podmioty, które bezpośrednio zajmować się będą działalnością związaną z udziałem w szkoleniu i współzawodnictwie sportowym dzieci i młodzieży.

W obecnym stanie prawnym ze zwolnienia od podatku dochodowego od osób prawnych, w zakresie kultury fizycznej i sportu, korzystają w części przeznaczonych na te cele, posiadające osobowość prawną stowarzyszenia, związki stowarzyszeń i inne organizacje (np. fundacje) oraz sportowe spółki akcyjne. Jedynie w odniesieniu do sportowych spółek akcyjnych zwolnienie podatkowe obowiązuje do końca 2006 roku. Ponadto, z uwagi na to, że projekt ustawy o sporcie kwalifikowanym poszerza katalog form organizacyjnych, w jakich mogą działać kluby sportowe, o wszystkie osoby prawne, proponuje się objęcie zwolnieniem podatkowym również tych klubów sportowych. Reasumując, zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych sprowadza się w praktyce do utrzymania w ograniczonym zakresie obowiązującego zwolnienia oraz objęcia tym zwolnieniem nowych form organizacyjnych klubów sportowych, posiadających osobowość prawną.

Istotnym elementem proponowanych zmian organizacyjnych w zakresie zarządzania sportem jest propozycja likwidacji Polskiej Konfederacji Sportu oraz konsolidacja wszystkich zadań w zakresie kultury fizycznej i sportu w kompetencji ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

Polska Konfederacja Sportu w założeniu miała wspierać rozwój polskiego sportu poprzez prowadzoną działalność gospodarczą. Jednostka ta nie podjęła takiej działalności i jej obecne funkcjonowanie sprowadza się do redystrybucji środków finansowych przekazywanych z budżetu państwa.

Nie sprawdził się również model, w którym nadzór nad polskimi związkami sportowymi sprawuje Polska Konfederacja Sportu.

Przedłożony projekt ustawy zawiera rozwiązania systemowe w zakresie zmian organizacyjnych, ponadto uwzględnia postulaty środowiska sportowego dotyczące powstania jednego ośrodka decyzyjnego w sporcie, przejrzystej struktury zarządzania

racjonalnego gospodarowania finansami. Wychodzi naprzeciw podjętej w dniu 21 stycznia 2005 roku Uchwale Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie rozwoju sportu w Polsce, zobowiązującej Rząd do przedłożenia projektu zmian w zarządzaniu sportem, z powołaniem Ministerstwa Sportu włącznie oraz do systematycznego zwiększania nakładów finansowych na sport w kolejnych budżetach państwa.

W przedmiotowym projekcie ustawy proponuje się likwidację Polskiej Konfederacji Sportu (art. 56 ust. 1 projektu) oraz powierzenie wszystkich zadań i kompetencji w zakresie kultury fizycznej i sportu ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i sportu.

W projekcie ustawy zawarto przepisy regulujące sprawy pracownicze oraz majątkowe, na podstawie których pracownicy Polskiej Konfederacji Sportu, stają się pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. Przewiduje się, poprzez odwołanie do przepisów art. 23¹ § 1, 4 i 6 Kodeksu pracy, zabezpieczenie uprawnień pracowników przechodzących, na mocy przepisów projektu ustawy, do pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. Przejście pracowników do nowego pracodawcy nie może stanowić m.in. przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie przez pracodawcę stosunku pracy.

Z uwagi na fakt, że pracownicy Polskiej Konfederacji Sportu, zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, pozostają poza służbą cywilną, proponuje się wliczenie stażu pracy w Polskiej Konfederacji Sportu do stażu pracy w służbie cywilnej - art. 56 ust. 6 projektu ustawy.

Ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i sportu przekazuje się również składniki mienia Polskiej Konfederacji Sportu, w trybie określonym w art. 57 projektu ustawy. Powyższe rozwiązania mają na celu zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i sportu odpowiedniej bazy majątkowej i osobowej, niezbędnej do realizacji powierzonych mu zadań.

Mając na uwadze powyższe zmiany niezbędnym jest również dokonanie nowelizacji przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.), w związku z tym proponuje się nadanie nowego brzmienia przepisom art. 15, w którym określony został zakres działu kultura fizyczna i sport.

Proponuje się, aby przepisy projektu ustawy weszły w życie po upływie 40 dni od dnia jej ogłoszenia. Jednocześnie projekt ustawy przewiduje, że art. 53 projektu ustawy wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2006 r., natomiast przepisy art. 6 ust. 4 i art. 57 z dniem ogłoszenia, aby umożliwić prawidłowe i sprawne przeprowadzenie zmian organizacyjnych przewidzianych w projekcie ustawy.

Jednocześnie przewiduje się wprowadzenie przepisów przejściowych, które umożliwią podmiotom, objętym zakresem regulacji projektu ustawy dostosowanie ich działalności do przepisów projektu ustawy.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Zakres regulacji projektu ustawy dotyczy podmiotów działających w sferze sportu kwalifikowanego, podmiotów odpowiedzialnych za organizację współzawodnictwa sportowego oraz podmiotów uczestniczących w tym współzawodnictwie.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy był konsultowany z:

- 1) Polskim Komitetem Olimpijskim,
- 2) Polskim Komitetem Paraolimpijskim,
- 3) Radą Polskiej Konfederacji Sportu,
- 4) Akademickim Związkiem Sportowym,
- 5) Szkolnym Związkiem Sportowym,
- 6) Radą Główną – Ludowe Zespoły Sportowe,
- 7) Polską Federacją Sportu Młodzieżowego,
- 8) Towarzystwem Krzewienia Kultury Fizycznej,
- 9) Unią Polskich Związków Sportowych,
- 10) Krajową Federacją Sportu dla Wszystkich,
- 11) Polskim Związkiem Sportu Niepełnosprawnych „Start”,
- 12) Polskim Towarzystwem Społeczno – Sportowym „Sprawni Razem”,
- 13) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 14) Polskim Towarzystwem Prawa Sportowego,
- 15) polskimi związkami sportowymi.

Ponadto projekt ustawy zamieszczony był na stronach internetowych Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu.

Projekt ustawy został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Polskie związki sportowe, jak i Unia Polskich Związków Sportowych, wypowiedziały się pozytywnie odnośnie założeń przewidzianych w projekcie ustawy o sporcie kwalifikowanym. Podmioty te wyraziły opinię, że wprowadzenie projektowanych rozwiązań w praktyce może przyczynić się w niedalekiej perspektywie do poprawy stanu organizacji polskiego ruchu sportowego oraz poszczególnych podmiotów działających na jego rzecz.

Mając powyższe na uwadze polskie związki sportowe, jak i Unia Polskich Związków Sportowych wyrażają pogląd, że projektowana ustawa może zostać uznana za akt normatywny w pełni adekwatny do współczesnych realiów życia sportowego.

Zgłoszono również uwagi szczegółowe do niektórych rozwiązań przyjętych w projekcie ustawy. Część z nich została w projekcie ustawy uwzględniona. Natomiast niektóre z uwag nie zostały wprowadzone, z uwagi na brak ich spójności z przyjętymi w projekcie ustawy rozwiązaniami systemowymi.

Jedną z takich propozycji była uwaga zgłoszona przez Polski Związek Piłki Nożnej. Związek ten podniósł, że w dużych polskich związkach sportowych, ograniczenie członków zarządu do 11 osób wydaje się zbyt rygorystyczne. W tym organie polskiego związku sportowego, działającym w okresie czteroletniej kadencji, powinna być zapewniona pełniejsza reprezentacja członków danego polskiego związku sportowego. Uwaga ta nie została uwzględniona, ponieważ za ograniczeniem liczby członków zarządu przemawia usprawnienie realizacji zadań należących do zarządu oraz minimalizacja kosztów związanych z funkcjonowaniem tego organu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Projekt ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przepisy projektu ustawy będą realizowane z posiadanych środków budżetowych, środków z państwowego funduszu celowego – Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, określonych corocznie w ustawie budżetowej w cz. 25 – Kultura fizyczna i sport oraz ze środków finansowych z cz. 46 – Zdrowie związanych z wydatkami na zakup świadczeń

zdrowotnych wykonywanych przez Centralny Ośrodek Medycyny Sportowej dla członków kadry narodowej. W ustawie budżetowej na rok 2005 zaplanowano na ten cel kwotę 515 tys. zł (dział 851 – Ochrona zdrowia, rozdz. 85195 – Pozostała działalność).

W ocenie Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu umożliwienie ubiegania się o przyznanie świadczenia pieniężnego z budżetu państwa, o którym mowa w art. 38 projektu ustawy, polskim medalistom olimpijskim, którzy mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, świadczenia te będą wypłacane w ramach posiadanych środków budżetowych, określonych corocznie w ustawie budżetowej w cz. 25 – Kultura fizyczna i sport.

W związku z projektowaną likwidacją Polskiej Konfederacji Sportu i założeniami przejęcia jej zadań i środków przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, konieczne będzie dokonanie w ramach cz. 25 – Kultura fizyczna i sport przeniesienia środków w wysokości 39.993 tys. zł (szacunkowa kalkulacja na okres II półrocza br.) z działu 926 – „Kultura fizyczna i sport”, rozdział 92606 – „Polska Konfederacja Sportu”, ujętych w planie finansowym Polskiej Konfederacji Sportu na 2005 r. do odpowiednich działów i rozdziałów w części 25.

Szacowane przeniesienia dotyczą przemieszczenia:

- do działu 750 – „Administracja publiczna”, rozdział 75001 – „Urzędy naczelnych i centralnych organów administracji rządowej” wydatków w łącznej kwocie 2.475 tys. zł z przeznaczeniem na wynagrodzenia wraz z pochodnymi kwoty 1.408 tys. zł, oraz na wydatki bieżące w kwocie 1.067 tys. zł,
- środki w łącznej kwocie 37.518 tys. zł do rozdziału 92605 – „Zadania z zakresu kultury fizycznej i sportu” w wysokości 36.600 tys. zł oraz do rozdziału 92695 – „Pozostała działalność” w kwocie 918 tys. zł.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt ustawy może mieć pozytywny wpływ na wzmocnienie segmentu rynku pracy, który związany jest ze sportem, bowiem poprzez zwiększenie ilości klubów sportowych powstanie zdecydowanie więcej miejsc pracy dla specjalistów sportowych oraz wzrośnie zapotrzebowanie na produkty i usługi związane ze sportem, co będzie

skutkiem finansowej stabilizacji klubów sportowych i czynnikiem stymulującym tworzenie nowych podmiotów w tej sferze działalności.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy może mieć pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny, zważywszy na fakt, że projektowane przepisy sprzyjają powstawaniu nowych podmiotów działających w zakresie sportu kwalifikowanego. Jednym z efektów podjętej przez te podmioty działalności powinien być rozwój infrastruktury sportowej, w tym podnoszenie standardów już istniejących obiektów oraz wzrost aktywności sportowej wśród społeczności lokalnej. Powinno to także przyczynić się do zwiększenia atrakcyjności turystyczno-sportowej danych regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU¹⁾

z dnia □

w sprawie wykazu dyscyplin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§1. Ustala się wykaz dyscyplin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik do rozporządzenia.

§2. Traci moc rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 stycznia 2001 r. w sprawie wykazu dyscyplin i dziedzin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe, oraz szczegółowych warunków i trybu udzielania zezwoleń na tworzenie polskich związków sportowych (Dz. U. Nr 8, poz. 67, z 2003 r. Nr 193, poz. 1888 oraz z 2005 r. Nr 68, poz. 588).

§3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie od dnia ogłoszenia.

MINISTER
EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej i Sportu kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz. U. Nr 134, poz. 1426).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Edukacji Narodowej i Sportu
z dnia (poz.)

WYKAZ DYSCYPLIN SPORTU, W KTÓRYCH MOGĄ DZIAŁAĆ POLSKIE ZWIĄZKI
SPORTOWE

1. Alpinizm
2. Badminton
3. Baseball
4. Biathlon
5. Bieg na orientację
6. Bilard
7. Boks
8. Bowling
9. Brydż sportowy
10. Curling
11. Gimnastyka
12. Gimnastyka akrobatyczna
13. Golf
14. Hokej na lodzie
15. Hokej na łyżworolkach
16. Hokej na trawie
17. Jeździectwo
18. Judo
19. Ju jitsu
20. Kajakarstwo
21. Karate
22. Karate tradycyjne
23. Kendo
24. Kick-boxing
25. Kolarstwo
26. Korfbal
27. Koszykówka
28. Kręglarstwo
29. Kulturystyka i trójbój siłowy
30. Lekkoatletyka
31. Łucznictwo
32. Łyżwiarstwo szybkie
33. Łyżwiarstwo figurowe
34. Modelarstwo sportowe
35. MuayThai
36. Narciarstwo
37. Pięciobój nowoczesny
38. Piłka nożna
39. Piłka ręczna
40. Piłka siatkowa
41. Płetwonurkowanie sportowe
42. Podnoszenie ciężarów
43. Radioorientacja sportowa
44. Ringo
45. Rugby
46. Skibowy
47. Softball
48. Snooker i bilard angielski
49. Snowboard
50. Speedrower
51. Sport lotniczy
52. Sport motorowy
53. Sport motorowodny i narciarstwo wodne
54. Sport pływacki
55. Sport psich zaprzęgów
56. Sport saneczkowy
57. Strzelectwo sportowe
58. Sumo
59. Szachy
60. Szymierka
61. Taekwondo ITF
62. Taekwondo WTF
63. Taniec sportowy
64. Tenis
65. Tenis stołowy
66. Triathlon
67. Unihokej
68. Wędkarstwo
69. Wioślarstwo
70. Wrotkarstwo
71. Wu-Shu
72. Zapasy
73. Żeglarstwo

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr, poz.) minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, wykazu dyscyplin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe, biorąc pod uwagę dane dotyczące zasięgu i potencjału rozwojowego danej dyscypliny sportu, a także stopnia jej zorganizowania.

Dotychczas wykaz dyscyplin i dziedzin sportu określony był przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 stycznia 2001 r. w sprawie wykazu dyscyplin i dziedzin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe, oraz szczegółowych warunków i trybu udzielania zezwoleń na tworzenie polskich związków sportowych (Dz. U. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.) wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.).

Zgodnie z przepisami ustawy o sporcie kwalifikowanym odchodzi się od podziału na dyscypliny i dziedziny sportu, tak jak miało to miejsce w ustawie o kulturze fizycznej. Ustawa posługuje się jednym pojęciem – „dyscyplina sportu”.

Wykaz dyscyplin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe stanowiący załącznik do projektu rozporządzenia został opracowany na podstawie wykazu dyscyplin i dziedzin sportu stanowiącego załącznik do poprzednio obowiązującego rozporządzenia. Jednocześnie dokonano weryfikacji dotychczas obowiązującego wykazu uwzględniając dane dotyczące zasięgu i potencjału rozwojowego danej dyscypliny sportu. Podkreślenia wymaga również fakt, że niniejszy wykaz dyscyplin sportu nie jest wykazem wszelkich dyscyplin dopuszczonych do uprawiania na terenie kraju, a wykazem dyscyplin, w których mogą działać polskie związki sportowe. Dlatego też w tym wykazie nie powinny znajdować się wszystkie uprawiane w kraju dyscypliny, ale dyscypliny o dużym stopniu powszechności i zasięgu ich uprawiania, o wysokim stopniu zorganizowania i perspektywie rozwoju tej dyscypliny.

Projektowana regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Zakres regulacji projektu rozporządzenia dotyczy związków sportowych o zasięgu ogólnokrajowym, które będą ubiegać się o utworzenie w danej dyscyplinie sportu polskich związków sportowych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia poddany zostanie konsultacjom z:

- 1) Polskim Komitetem Olimpijskim;
- 2) Akademickim Związkiem Sportowym;
- 3) Szkolnym Związkiem Sportowym;
- 4) Radą Główną – Ludowe Zespoły Sportowe;
- 5) Polską Federacją Sportu Młodzieżowego;
- 6) Unią Polskich Związków Sportowych;
- 7) Krajową Federacją Sportu dla Wszystkich.

3. Wpływ regulacji na finanse publiczne

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na gospodarkę.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU¹⁾**

z dnia

w sprawie rodzaju badań lekarskich dla zawodników i trenerów oraz kwalifikacji lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich

Na podstawie art. 28 ust. 4 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje niezbędnych badań lekarskich dla zawodników i trenerów oraz kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich o braku przeciwwskazań do uprawiania przez zawodnika określonej dyscypliny sportu oraz zaświadczeń lekarskich o zdolności do wykonywania obowiązków trenera.

§ 2. 1. Zawodnicy podlegają:

- 1) wstępnym badaniom lekarskim;
- 2) okresowym badaniom lekarskim;
- 3) kontrolnym badaniom lekarskim.

2. Kontrolnym badaniom lekarskim podlegają zawodnicy uczestniczący w zajęciach lub zawodach sportowych, którzy:

- 1) doznali urazu lub przeżyli proces chorobowy uniemożliwiający im uczestniczenie w zajęciach sportowych przez okres dłuższy niż 14 dni;
- 2) utracili przytomność, doznali urazu głowy lub przegrali walkę przez nokaut.

§ 3. 1. Wstępne, okresowe i kontrolne badania lekarskie zawodników obejmują ogólne badania lekarskie oraz w zależności od rodzaju uprawianej dyscypliny sportu, konsultacje i badania specjalistyczne.

2. Konsultacje i badania specjalistyczne obejmują:

- 1) pomiary antropometryczne;

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej i Sportu kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz. U. Nr 134, poz. 1426).

- 2) konsultacje ortopedyczne;
- 3) przegląd stomatologiczny;
- 4) badanie elektrokardiograficzne;
- 5) badanie ogólne moczu z oceną mikroskopową osadu;
- 6) odczyn opadania krwinek czerwonych;
- 7) morfologię krwi obwodowej z wzorem odsetkowym;
- 8) oznaczenie poziomu glukozy w surowicy krwi;
- 9) rentgen klatki piersiowej (według zaleceń ochrony radiologicznej) po 21 roku życia;
- 10) rentgen odcinka szyjnego kręgosłupa;
- 11) rentgen odcinka lędźwiowego kręgosłupa;
- 12) konsultację laryngologiczną;
- 13) konsultację okulistyczną;
- 14) badanie elektroencefalograficzne (EEG);
- 15) konsultację neurologiczną;
- 16) badanie spirometryczne.

3. Lekarz może zlecić dodatkowo wykonanie innych badań, wynikających z oceny stanu zdrowia zawodnika.

§ 4. 1. Badania lekarskie i konsultacje, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1-3, przeprowadza się co 6 miesięcy.

2. Badania lekarskie, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 4 i 7, przeprowadza się raz w roku.

3. Badania lekarskie i konsultacje, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 8, 9, 12 i 13 przeprowadza się co dwa lata, a w odniesieniu do zawodników uprawiających pływaniarstwo oraz sporty motorowe raz w roku.

§ 5. Badania lekarskie, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 14, przeprowadza się:

- 1) przed dopuszczeniem do udziału w specjalistycznych zajęciach sportowych zawodników uprawiających dalekowschodnie sporty i sztuki walki oraz kick-boxing;
- 2) co dwa lata w odniesieniu do zawodników uprawiających boks, kick-boxing, dalekowschodnie sporty i sztuki walki, pływaniarstwo oraz sporty motorowe.

§ 6. Konsultacje, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 15, przeprowadza się:

- 1) przed dopuszczeniem do udziału w specjalistycznych zajęciach sportowych zawodników uprawiających dalekowschodnie sporty i sztuki walki oraz kick-boxing;
- 2) co roku w odniesieniu do zawodników uprawiających boks, kick-boxing, płetwonurkowanie oraz sport motorowy.

§ 7. Badania lekarskie, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 10, przeprowadza się co dwa lata w odniesieniu do zawodników uprawiających judo oraz zapasy.

§ 8. Badania lekarskie, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 11, przeprowadza się co dwa lata w odniesieniu do zawodników uprawiających podnoszenie ciężarów.

§ 9. Badania lekarskie, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 16, przeprowadza się co roku w odniesieniu do zawodników uprawiających płetwonurkowanie.

§ 10. 1. Osoby ubiegające się o wydanie zaświadczenia lekarskiego o zdolności do wykonywania obowiązków trenera podlegają wstępnym badaniom lekarskim.

2. Osoby posiadające licencję trenera podlegają okresowym badaniom lekarskim.

3. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 2 przeprowadza się co 2 lata.

§ 11. 1. Wstępne i okresowe badania lekarskie, o których mowa w § 10 ust. 1 i 2, obejmują ogólne badania lekarskie, konsultacje i badania specjalistyczne, o których mowa w § 3 ust. 2.

2. Lekarz może zlecić dodatkowo wykonanie innych badań, wynikających z oceny stanu zdrowia trenera.

§ 12. Zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania przez zawodnika określonej dyscypliny sportu oraz zaświadczenie lekarskie o zdolności do wykonywania obowiązków trenera wydają lekarze specjaliści w dziedzinie medycyny sportowej, a w przypadku ich braku na danym terenie, lekarze posiadający certyfikat Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej i Sportu

W porozumieniu

Minister Zdrowia

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 28 ust. 4 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr, poz.) minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzaju badań lekarskich dla zawodników i trenerów, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin sportu oraz kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich o braku przeciwwskazań do uprawiania przez zawodnika określonej dyscypliny sportu oraz zaświadczeń lekarskich o zdolności o wykonywania obowiązków trenera.

W projekcie rozporządzenia przewiduje się, że zawodnicy podlegać będą wstępnym oraz okresowym badaniom lekarskim. Ponadto w przypadku doznania urazu lub przebiecia procesu chorobowego uniemożliwiającego uczestniczenie w zajęciach sportowych przez okres dłuższy niż 14 dni, a także w przypadku utraty przytomności, doznania urazu głowy lub przegrania walki przez nokaut podczas zajęć sportowych lub w trakcie uczestniczenia w zawodach sportowych zawodnicy podlegać będą kontrolnym badaniom lekarskim.

Osoby ubiegające się o uzyskanie licencji trenera podlegają badaniom wstępnym, natomiast osoby, które posiadają już licencję trenera obowiązane są poddawać się okresowym badaniom lekarskim, przeprowadzanym co 2 lata (por. §10 projektu rozporządzenia).

Zakłada się, że badania lekarskie zawodników powinny obejmować zarówno badania ogólne, jak i specjalistyczne oraz konsultacje w zakresie, jaki jest niezbędny do bezpiecznego uprawiania określonej dyscypliny sportu .

Uprawiający sport zawodnicy są narażeni na różnego rodzaju ciężkie urazy, dlatego w § 2 projektu rozporządzenia wskazano rodzaje wykonywanych badań lekarskich, którym poddawani są zawodnicy. Określono także częstotliwość przeprowadzania tych badań (por. § 4-9 projektu rozporządzenia) w zależności od uprawianej dyscypliny sportu.

Ponadto w projekcie wskazano jacy lekarze uprawnieni są do wydawania zaświadczeń lekarskich o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu oraz zaświadczeń lekarskich o zdolności do wykonywania obowiązków trenera. Zaświadczenia te wydawać będą lekarze specjaliści w dziedzinie medycyny sportowej, a w przypadku braku na danym terenie takich specjalistów, lekarze posiadający certyfikat Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej (por. § 12 projektu rozporządzenia).

Projektowana regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Zakres regulacji projektu rozporządzenia dotyczy zawodników uprawiających sport kwalifikowany oraz trenerów.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia przekazany zostanie do konsultacji z:

- 1) Polskim Towarzystwem Medycyny Sportowej;
- 2) Centralnym Ośrodkiem Medycyny Sportowej;
- 3) Akademickim Związkiem Sportowym;
- 4) Radą Główną – Ludowe Zespoły Sportowe;
- 5) Polską Federacją Sportu Młodzieżowego;
- 6) Unią Polskich Związków Sportowych;
- 7) Krajową Federacją Sportu dla Wszystkich.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

W związku z tym, że uprawianie sportu kwalifikowanego jest dobrowolne, koszty wydania zaświadczeń lekarskich dla zawodników pokrywać będzie klub sportowy, którego zawodnik jest członkiem, lub z którym jest związany umową. Obowiązek pokrycia kosztów wydania zaświadczenia lekarskiego spoczywa bezpośrednio na zawodniku, jeżeli działa on samodzielnie jako klub sportowy, lub jeżeli jest zawodnikiem niezrzeszonym (por. art. 28 ust. 3 ustawy o sporcie kwalifikowanym).

Natomiast koszty wydania zaświadczenia lekarskiego o zdolności do wykonywania obowiązków trenera pokrywać będzie osoba ubiegająca się o wydanie licencji trenera, zgodnie z przepisami art. 44 ust. 3 ustawy o sporcie kwalifikowanym.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU¹⁾

z dnia □

w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej

Na podstawie art.30 ust. 7 ustawy z dnia ..o.sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr□....., poz.) zarządza się, co następuje:

§□.□.□ Podstawą do ubiegania się o przyznanie stypendium sportowego dla członka kadry narodowej, zwanego dalej „stypendium sportowym”, jest uzyskanie przez członka kadry narodowej jednego z następujących osiągnięć sportowych:

- 1) pierwszego, drugiego lub trzeciego miejsca w mistrzostwach świata lub Europy w□ kategorii seniorów, bezpośrednio poprzedzających przyznanie stypendium sportowego, w których brało udział co najmniej:
 - a) 12 zawodników w danej konkurencji sportowej,
 - b) 8 drużyn, osad lub załóg;
- 2) zakwalifikowanie się do udziału w igrzyskach olimpijskich.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadku, gdy regulamin zawodów przewiduje udział mniejszej liczby zawodników, drużyn, osad lub załóg.

3. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. a nie stosuje się także w przypadku, gdy w dyscyplinach sportu, w których występują kategorie wagowe, istnieje naturalnie niższa frekwencja w najlżejszych i najcięższych kategoriach wagowych.

§□.□ Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu przyznaje, wstrzymuje i□ pozbawia stypendium sportowego na uzasadniony wniosek polskiego związku sportowego lub z własnej inicjatywy.

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej i Sportu kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004□ w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz. U. Nr 134, poz. 1426).

§3.1. Stypendium sportowe przyznaje się na okres realizacji programów przygotowań oraz na okres udziału w mistrzostwach świata, Europy lub igrzyskach olimpijskich.

2. Jeżeli program przygotowań obejmuje okres dłuższy niż rok kalendarzowy, stypendium sportowe przyznaje się na okres do końca roku kalendarzowego, w którym rozpoczęto realizację programu przygotowań, z możliwością przyznania stypendium sportowego na pozostały okres realizacji tego programu.

§4.1. Podstawę ustalenia wysokości stypendium sportowego stanowi kwota 2300 zł, zwana dalej „podstawą”.

2. Wysokość stypendium sportowego wynosi miesięcznie:

- 1) do trzykrotności podstawy dla członka kadry narodowej realizującego program przygotowań olimpijskich;
- 2) do jednokrotności podstawy dla członka kadry narodowej realizującego program przygotowań do mistrzostw świata lub Europy.

§5. W przypadku stwierdzenia przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, że wstrzymanie stypendium sportowego nastąpiło z przyczyn niezawinionych przez członka kadry narodowej, stypendium wypłaca się za cały okres wstrzymania.

§6.1. Członkowi kadry narodowej, który utracił zdolność do uprawiania sportu, stwierdzoną orzeczeniem wydanym przez lekarza posiadającego kwalifikacje uprawniające do wydania zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu, stypendium wypłaca się przez okres 3 miesięcy od dnia utraty przez niego zdolności do uprawiania sportu.

§7. Członkowie kadry narodowej, którym przyznano stypendia sportowe na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują uprawnienia do ich pobierania przez okres, na jaki zostały przyznane, z zastrzeżeniem art. 30 ust. 4 i 5 ustawy o sporcie kwalifikowanym.

§8. Do wniosków o przyznanie, wstrzymanie i pozbawienie stypendium sportowego, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie od dnia ogłoszenia²⁾.

Minister
Edukacji Narodowej i Sportu

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 4 stycznia 2001 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania, wstrzymywania i cofania oraz wysokości stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej i olimpijskiej (Dz. U. Nr 5, poz. 48 oraz z 2004 r. Nr 283, poz. 2819), które utraciło moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr, poz.).

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 30 ust. 7 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr, poz.) minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych zasad i trybu przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, w tym sposobu ich dokumentowania, podstawy i wysokości stypendium, czasu na jaki może zostać ono przyznane, uwzględniając rodzaj osiągnięć sportowych, które stanowią podstawę do ubiegania się o przyznanie stypendium.

Dotychczas kwestie przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych regulowane były przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 4 stycznia 2001¹ w sprawie zasad i trybu przyznawania, wstrzymywania i cofania oraz wysokości stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej olimpijskiej (Dz. U. Nr 5, poz. 48 oraz z 2004 r. Nr 283, poz. 2819) wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 22 ust. 6 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 z późn. zm.).

W projekcie rozporządzenia określa się rodzaje osiągnięć sportowych, które mogą stanowić podstawę do ubiegania się o przyznanie stypendium sportowego. W myśl § 1 projektu będzie to zajęcie pierwszego, drugiego lub trzeciego miejsca w mistrzostwach świata lub Europy w kategorii seniorów a także zakwalifikowanie się do udziału w igrzyskach olimpijskich/zdobycie kwalifikacji olimpijskiej. Ponadto określa się, w przypadku mistrzostw świata lub Europy, liczbę zawodników, drużyn, osad i załóg, od której zależy przyznanie stypendium sportowego dla członków kadry narodowej. Przepis ten ma na celu zapewnienie odpowiedniej rangi zawodów, w których osiągnięcie wysokiego wyniku sportowego uprawnia do ubiegania się o przyznanie stypendium sportowego.

W projekcie rozporządzenia określa się również termin, na jaki stypendium zostaje przyznane tj. na okres realizacji programu przygotowań oraz okres udziału w mistrzostwach świata, Europy lub igrzyskach olimpijskich. Takie określenie terminu, na jaki stypendium zostaje przyznane wynika z konieczność zapewnienia ciągłości w szkoleniu oraz zapewnieniu udziału członka kadry narodowej w danych zawodach.

W § 4 rozporządzenia proponuje się, aby podstawę określenia stypendium stanowiła kwota 2 300 zł. Zaproponowana podstawa określenia wysokości stypendium wynika z

zastąpienia wartości mnożnikowej podstawy, które stanowiło przeciętne wynagrodzenie miesięczne, konkretną wartość liczbową.

Projektowana regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Zakres regulacji projektu rozporządzenia dotyczy zawodników będących członkami kadry narodowej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia konsultowany będzie z:

- 1) Polskim Komitetem Olimpijskim,
- 2) Akademickim Związkiem Sportowym,
- 3) Szkolnym Związkiem Sportowym,
- 4) Radą Główną – Ludowe Zespoły Sportowe,
- 5) Polską Federacją Sportu Młodzieżowego,
- 6) Unią Polskich Związków Sportowych,
- 7) Krajową Federacją Sportu dla Wszystkich.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przepisy rozporządzenia będą realizowane wyłącznie z posiadanych środków budżetowych, określonych corocznie w ustawie budżetowej w cz. 25 - Kultura fizyczna i sport, których dysponentem jest Minister Edukacji Narodowej i Sportu.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój.

Projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU¹⁾**

z dnia □

w sprawie zakresu opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu

Na podstawie art. 36 ust. 3 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej, w olimpijskich dyscyplinach sportu, w tym zakres badań lekarskich oraz częstotliwość ich przeprowadzania.

§ 2. Opieka medyczna nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu, zwanymi dalej „zawodnikami”, obejmuje, w szczególności:

- 1) wstępne, okresowe i kontrolne badania lekarskie;
- 2) profilaktykę zdrowotną.

§ 3. 1. Badania lekarskie zawodników przeprowadzają lekarze specjaliści w dziedzinie medycyny sportowej Centralnego Ośrodka Medycyny Sportowej w Warszawie lub innej poradni medycyny sportowej.

2. Podstawą przeprowadzenia badań lekarskich, o których mowa w § 2 pkt 1, jest lista zawodników zakwalifikowanych do kadry narodowej w danej olimpijskiej dyscyplinie sportu, przedstawiona przez właściwy polski związek sportowy.

§ 4. 1. Wstępne badania lekarskie przeprowadza się w momencie zakwalifikowania zawodnika do kadry narodowej w danej olimpijskiej dyscyplinie sportu.

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej i Sportu kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz. U. Nr 134, poz. 1426).

2. Okresowe badania lekarskie przeprowadza się cyklicznie w okresie realizacji przez zawodnika programu przygotowań olimpijskich albo programu przygotowań do mistrzostw świata lub Europy opracowanego przez właściwy polski związek sportowy.

3. Kontrolnym badaniom lekarskim podlegają zawodnicy uczestniczący w zajęciach sportowych albo zawodach sportowych, którzy:

- 1) doznali urazu lub przebyli proces chorobowy uniemożliwiający im uczestniczenie w zajęciach sportowych przez okres dłuższy niż 14 dni;
- 2) utracili przytomność, doznali urazu głowy lub przegrali walkę przez nokaut.

§ 5. 1. Wstępne, okresowe i kontrolne badania lekarskie obejmują ogólne badania lekarskie oraz w zależności od rodzaju uprawianej dyscypliny sportu, konsultacje i badania specjalistyczne.

2. Konsultacje i badania specjalistyczne obejmują:

- 1) pomiary antropometryczne;
- 2) konsultacje ortopedyczne;
- 3) przegląd stomatologiczny;
- 4) badanie elektrokardiograficzne;
- 5) badanie ogólne moczu z oceną mikroskopową osadu;
- 6) odczyn opadania krwinek czerwonych;
- 7) morfologię krwi obwodowej z wzorem odsetkowym;
- 8) oznaczenie poziomu glukozy w surowicy krwi;
- 9) rentgen klatki piersiowej (według zaleceń ochrony radiologicznej) po 21 roku życia;
- 10) rentgen odcinka szyjnego kręgosłupa;
- 11) rentgen odcinka lędźwiowego kręgosłupa;
- 12) konsultację laryngologiczną;
- 13) konsultację okulistyczną;
- 14) badanie elektroencefalograficzne (EEG);
- 15) konsultację neurologiczną;
- 16) badanie spirometryczne.

3. Lekarz może zlecić dodatkowo wykonanie innych badań, wynikających z oceny stanu zdrowia zawodnika.

§ 6. 1. Badania lekarskie i konsultacje, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 1-3, przeprowadza się co 6 miesięcy.

2. Badania lekarskie, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 4 i 7, przeprowadza się raz w roku, a badania lekarskie wymienione w § 5 ust. 2 pkt 8, 9, 12 i 13 co 2 lata.

§ 7. Badania lekarskie, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 14, przeprowadza się:

- 1) przed dopuszczeniem do udziału w specjalistycznych zajęciach sportowych zawodników uprawiających judo, taekwondo oraz zapasy klasyczne i wolne;
- 2) co dwa lata w odniesieniu do zawodników uprawiających boks oraz podnoszenie ciężarów.

§ 8. Konsultacje, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 15, przeprowadza się:

- 1) przed dopuszczeniem do udziału w specjalistycznych zajęciach sportowych zawodników uprawiających judo, taekwondo oraz zapasy klasyczne i wolne;
- 2) co roku w odniesieniu do zawodników uprawiających boks oraz podnoszenie ciężarów.

§ 9. Badania lekarskie, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 10, przeprowadza się co dwa lata w odniesieniu do zawodników uprawiających judo, taekwondo oraz zapasy klasyczne i wolne.

§ 10. Badania lekarskie, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 11, przeprowadza się co dwa lata w odniesieniu do zawodników uprawiających podnoszenie ciężarów.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej i Sportu

W porozumieniu

Minister Zdrowia

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 36 ust. 3 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr, poz.) minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z

ministrem właściwym do spraw zdrowia, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, zakresu opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kary narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu, w tym zakresu badań lekarskich oraz częstotliwości ich przeprowadzania, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin sportu oraz potrzebę szczególnej ochrony zdrowia zawodników.

W projekcie rozporządzenia przewiduje się, że zakres opieki medycznej obejmować będzie w szczególności wstępne, okresowe i kontrolne badania lekarskie oraz profilaktykę zdrowotną.

W przypadku wystąpienia u zawodnika urazu lub przebycia przez zawodnika procesu chorobowego uniemożliwiającego mu uczestniczenie w zajęciach sportowych przez okres dłuższy niż 14 dni, a także w przypadku utraty przytomności, doznania urazu głowy lub przegrania walki przez nokaut w trakcie zajęć sportowych lub zawodów sportowych zawodnik podlega kontrolnym badaniom lekarskim.

Zakłada się, że badania lekarskie powinny obejmować zarówno badania lekarskie ogólne, jak i specjalistyczne oraz konsultacje w zakresie, jaki jest niezbędny do bezpiecznego uprawiania określonej dyscypliny sportu .

Uprawiający sport zawodnicy narażeni są na różnego rodzaju ciężkie urazy, dlatego w § 5 projektu rozporządzenia wskazano rodzaje wykonywanych badań lekarskich i konsultacji, którym poddawani są zawodnicy. Określono także częstotliwość przeprowadzania tych badań (por. § 6-9 projektu rozporządzenia) biorąc pod uwagę rodzaj uprawianej dyscypliny sportu.

Ponadto w projekcie wskazano jacy lekarze uprawnieni są do przeprowadzania tych badań. Proponuje się, aby byli nimi lekarze specjaliści w dziedzinie medycyny sportowej, działający w ramach wyspecjalizowanej jednostki, jaką jest Centralny Ośrodek Medycyny Sportowej lub innych poradni sportowych.

Projektowana regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Zakres regulacji projektu rozporządzenia dotyczy zawodników zakwalifikowanych do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia przekazany zostanie do konsultacji z:

- 1) Polskim Towarzystwem Medycyny Sportowej;
- 2) Centralnym Ośrodkiem Medycyny Sportowej;
- 3) Akademickim Związkiem Sportowym;
- 4) Radą Główną – Ludowe Zespoły Sportowe;
- 5) Polską Federacją Sportu Młodzieżowego;
- 6) Unią Polskich Związków Sportowych;
- 7) Krajową Federacją Sportu dla Wszystkich.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Projekt rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym, opieka medyczna nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu jest finansowana ze środków budżetu państwa, z części 46 – Zdrowie, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

06/10d/ds

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU¹⁾**

z dnia [REDAKCYJNY]

w sprawie przyznawania wyróżnień i nagród za osiągnięcie wysokich wyników sportowych w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym

Na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr [REDAKCYJNY], poz.) zarządza się, co następuje:

§ [REDAKCYJNY]. Wyróżnieniami dla zawodników przyznawanymi za osiągnięcie wysokich wyników sportowych w sportowym międzynarodowym lub krajowym współzawodnictwie, zwanymi dalej "wyróżnieniami", są puchary i dyplomy.

2. Wyróżnienia mogą być przyznane zawodnikom w kategorii seniorów i juniorów.

§ [REDAKCYJNY]. Nagrody za osiągnięcie wysokich wyników sportowych w sportowym międzynarodowym lub krajowym współzawodnictwie, zwane dalej "nagrodami", mogą być przyznane zawodnikom w kategorii seniorów.

2. Podstawę ustalenia wysokości nagrody stanowi kwota 2.300 zł, zwana dalej "podstawą".

§ [REDAKCYJNY]. Nagroda dla zawodnika za osiągnięcie wysokiego wyniku sportowego w dyscyplinach sportu objętych programem igrzysk olimpijskich może być przyznana w wysokości:

- 1) do 14-krotności podstawy za:
 - a) ustanowienie rekordu świata,
 - b) zajęcie pierwszego miejsca na igrzyskach olimpijskich lub w mistrzostwach świata;

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej i Sportu kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz. U. Nr 134, poz. 1426).

- 2) do 11-krotności podstawy za:
 - a) ustanowienie rekordu Europy,
 - b) zajęcie pierwszego miejsca w mistrzostwach Europy,
 - c) zajęcie drugiego miejsca na igrzyskach olimpijskich lub w mistrzostwach świata;
- 3) do 8-krotności podstawy za zajęcie drugiego miejsca w mistrzostwach Europy;
- 4) do 6-krotności podstawy za zajęcie trzeciego miejsca na igrzyskach olimpijskich lub w mistrzostwach świata;
- 5) do 5-krotności podstawy za zajęcie trzeciego miejsca w mistrzostwach Europy;
- 6) do 1-krotności podstawy za zajęcie pierwszego miejsca w mistrzostwach Polski.

2. Zawodnikom występującym w dyscyplinach sportowych nieobjętych programem igrzysk olimpijskich może być przyznana nagroda w wysokości:

- 1) do 8-krotności podstawy za zajęcie pierwszego miejsca w mistrzostwach świata;
- 2) do 6-krotności podstawy za:
 - a) zajęcie drugiego miejsca w mistrzostwach świata,
 - b) zajęcie pierwszego miejsca w mistrzostwach Europy;
- 3) do 4-krotności podstawy za zajęcie drugiego miejsca w mistrzostwach Europy;
- 4) do 3-krotności podstawy za zajęcie trzeciego miejsca w mistrzostwach świata;
- 5) do 2-krotności podstawy za zajęcie trzeciego miejsca w mistrzostwach Europy.

3. Zawodnikowi, za osiągnięcie wysokiego wyniku sportowego o niewymiernym charakterze, w tym samotny rejs żeglarski dookoła świata lub zdobycie trudnego szczytu górskiego, może być przyznana nagroda w wysokości do 8-krotności podstawy.

§4. Nagroda dla zawodnika za osiągnięcie wysokiego wyniku sportowego w dyscyplinach i konkurencjach sportowych objętych programem akademickich mistrzostw świata albo uniwersjad letnich lub zimowych może być przyznana w wysokości:

- 1) do 8-krotności podstawy za zajęcie pierwszego miejsca;
- 2) do 6-krotności podstawy za zajęcie drugiego miejsca;
- 3) do 3-krotności podstawy za zajęcie trzeciego miejsca.

§5. W przypadku osiągnięcia przez zawodnika w czasie tych samych zawodów dwóch lub więcej wysokich wyników sportowych, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2 oraz § 4, przyznaje się jedną nagrodę, której wysokość nie może przekroczyć 75 % sumy nagród za poszczególne osiągnięcia.

§6. Zawodnikom sportowych gier zespołowych przyznaje się nagrodę zbiorową dla zespołu w wysokości do 75 % przysługującej nagrody indywidualnej, pomnożonej przez liczbę zawodników drużyny określoną przepisami międzynarodowymi, z tym że nagroda dla jednego zawodnika nie może przekroczyć wysokości nagród określonych w § 3 ust. 1 i 2 oraz § 4.

§7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu przyznaje wyróżnienia zawodnikom na wniosek polskiego związku sportowego.

2. Wniosek o przyznanie wyróżnienia składa się w roku kalendarzowym, w którym wysoki wynik sportowy został uzyskany przez zawodnika.

§8. Nagroda za zajęcie pierwszego, drugiego lub trzeciego miejsca na igrzyskach olimpijskich, w mistrzostwach świata lub Europy, w akademickich mistrzostwach świata, na uniwersjadach letnich lub zimowych oraz za zajęcie pierwszego miejsca w mistrzostwach Polski może być przyznana, jeżeli w zawodach brało udział co najmniej:

- 1) 12 zawodników w dyscyplinach indywidualnych;
- 2) 8 drużyn, osad lub załóg w sportach zespołowych.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli regulamin zawodów przewiduje udział mniejszej liczby zawodników, drużyn, osad lub załóg w danej konkurencji sportowej lub wystąpiła naturalnie niższa frekwencja w najłżejszych i najcięższych kategoriach wagowych.

§9. Wyróżnienia mogą być przyznane zawodnikom, którzy:

- 1) ustanowili rekord świata, Europy lub Polski;
- 2) zajęli pierwsze, drugie lub trzecie miejsce na igrzyskach olimpijskich, w mistrzostwach świata lub Europy, w akademickich mistrzostwach świata, na uniwersjadach letnich lub zimowych oraz zajęli pierwsze miejsce w mistrzostwach Polski;
- 3) osiągnęły wysoki wynik sportowy o niewymiernym charakterze.

§10. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu przyznaje nagrody zawodnikom na wniosek polskiego związku sportowego, udokumentowany protokołem z wynikami zawodów.

2. Do wniosku o przyznanie nagrody przepis § 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Za osiągnięcie wysokiego wyniku sportowego o niewymiernym charakterze, w tym samotny rejs żeglarski dookoła świata lub zdobycie trudnego szczytu górskiego, nagrodę przyznaje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu z własnej inicjatywy.

4. Nagrody za ustanowienie rekordu świata lub Europy w dyscyplinach i konkurencjach sportowych objętych programem igrzysk olimpijskich mogą być przyznane, jeżeli wyniki te zostały zatwierdzone przez odpowiednie międzynarodowe organizacje sportowe.

§ 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 5 listopada 2003 r. w sprawie rodzajów wyróżnień i wysokości nagród za osiągnięcie wysokich wyników sportowych we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym oraz szczegółowych zasad i trybu ich przyznawania (Dz. U. Nr 194, poz. 894 oraz z 2004 r. Nr 283, poz. 2820).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie od dnia ogłoszenia.

Minister
Edukacji Narodowej i Sportu

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U Nr, poz.) minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków i trybu przyznawania wyróżnień i nagród za osiągnięcie wysokich wyników sportowych w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym, rodzajów tych wyróżnień i nagród oraz wysokości nagród pieniężnych.

Dotychczas kwestie związane z przyznawaniem wyróżnień i nagród za osiągnięcie wysokich wyników sportowych w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym regulowane były przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 5 listopada 2003¹ w sprawie rodzajów wyróżnień i wysokości nagród za osiągnięcie wysokich wyników sportowych we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym oraz szczegółowych zasad i trybu ich przyznawania (Dz. U. Nr 194, poz. 1894 oraz z 2004 r. Nr 283, poz. 2820) wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.).

W projekcie rozporządzenia warunki i tryb przyznawania wyróżnień i nagród zostały uregulowane podobnie do obowiązujących dotychczas rozwiązań prawnych w tym zakresie. Projekt rozporządzenie określa m.in. rodzaje wyników sportowych, których osiągnięcie będzie stanowiło podstawę do przyznania nagród i wyróżnień. Zachowana została również kwota 2²000 zł jako podstawa do określenia wysokości przyznawanych nagród. Ostateczna wysokość nagrody zależeć będzie od osiągniętego przez zawodnika wyniku sportowego oraz rangi zawodów, podczas których zawodnik osiągnął wynik sportowy.

Nagroda przyznawana będzie przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

Zawodnicy, którzy osiągnęli wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym będą mogli otrzymywać także wyróżnienia w postaci pucharów i dyplomów.

Projektowana regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Zakres regulacji projektu rozporządzenia dotyczy zawodników, którzy osiągnęli wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym lub krajowym współzawodnictwie sportowym.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia konsultowany będzie z:

- 1) Polskim Komitetem Olimpijskim
- 2) Akademickim Związkiem Sportowym
- 3) Szkolnym Związkiem Sportowym
- 4) Radą Główną – Ludowe Zespoły Sportowe
- 5) Polską Federacją Sportu Młodzieżowego
- 6) Unią Polskich Związków Sportowych
- 7) Krajową Federacją Sportu dla Wszystkich.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przepisy rozporządzenia będą realizowane wyłącznie z posiadanych środków budżetowych, określonych corocznie w ustawie budżetowej w cz. 25 - Kultura fizyczna i sport, których dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

06/10c/ds

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU¹⁾

z dnia □

**w sprawie określenia środków farmakologicznych i metod uznanych za dopingowe,
których stosowanie jest zabronione oraz trybu przeprowadzania kontrolnych badań
anty dopingowych**

Na podstawie art. 50 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się wykaz środków farmakologicznych i metod uznanych za dopingowe, których stosowanie jest zabronione.

2. Wykaz środków farmakologicznych, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Wykaz metod uznanych za dopingowe, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Kontrolne badania antydopingowe przeprowadzane są przez Komisję do Zwalczania Dopingu w Sporcie, zwaną dalej „Komisją”.

§ 3. Kontrolne badania antydopingowe polegają na pobraniu próbek moczu od zawodnika i ich analizie w celu:

- 1) określenia zawartości środków uznanych za dopingowe;
- 2) stwierdzenia stosowania metod uznanych za dopingowe;
- 3) oceny wartości wskaźników uznanych za kryteria dopingowe.

2. Kontrolne badania antydopingowe przeprowadza się w trakcie zawodów sportowych oraz poza zawodami, w szczególności w czasie treningów, zgrupowań, konsultacji i innych zajęć sportowych.

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej i Sportu kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz.U. Nr 134, poz. 1426).

3.10 terminie przeprowadzenia badań zawodnicy, którzy mają być im poddani, nie są wcześniej informowani.

§4.10 Polski związek sportowy informuje Komisję o kontrolnych badaniach antydopingowych prowadzonych przez międzynarodową federację sportową i ich wynikach.

§5.10 Członkowie Komisji, osoby biorące udział w przeprowadzaniu kontrolnych badań antydopingowych oraz pracownicy laboratorium są obowiązani do przestrzegania poufności przebiegu i wyników kontrolnych badań antydopingowych.

§6.10 Kontrolne badania antydopingowe przeprowadza się w punkcie kontrolnych badań antydopingowych, zwanym dalej "punktem kontroli".

2.10 Organizator zawodów lub treningów jest odpowiedzialny za przygotowanie punktu kontroli i jego wyposażenie oraz właściwe oznakowanie.

§7.10 Punkt kontroli przygotowuje się tak, aby:

- 1) znajdował się możliwie jak najbliżej miejsca zawodów lub treningu;
- 2) był właściwie oznakowany i zabezpieczony przed dostępem osób nieupoważnionych;
- 3) jego pomieszczenia były wyposażone w sposób gwarantujący poszanowanie intymności zawodnika.

2.10 Punkt kontroli, oprócz wymagań określonych w ust. 1, powinien spełniać następujące warunki:

- 1) poczekalnię i część biurową oddziela się od sektora pobierania próbek;
- 2) sektor pobierania próbek obejmuje co najmniej dwa pomieszczenia wewnętrznie połączone.

§8.10 próbki moczu pobrane od zawodnika oznacza się:

- 1) symbolem „A”, zwaną dalej „próbką „A”” oraz
- 2) symbolem „B”, zwaną dalej „próbką „B””.

§9.10 Do pobierania próbek moczu używa się wyłącznie sprzętu zaaprobowanego przez Komisję.

2.10 Sprzęt, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) gotowe do użytku pojemniki przeznaczone na próbkę moczu, osobno zamknięte i oznaczone numerem kodowym, w plastikowych opakowaniach, w ilościach zapewniających możliwość wyboru ich przez zawodników;
- 2) dwa pojemniki, każdy o pojemności wystarczającej do zgromadzenia całkowitej ilości moczu;
- 3) przyrządy do plombowania lub pieczętowania zabezpieczającego pojemniki przeznaczone na próbki moczu w czasie transportu i przechowywania;
- 4) pojemniki do transportu wyposażenia i próbek moczu;
- 5) zestaw do badania pH i ciężaru właściwego moczu.

3. W przypadku badań, o których mowa w § 38, sprzęt obejmuje analizator gazowy do badania zawartości alkoholu w powietrzu wydechowym.

§ 10. Przebieg kontrolnych badań antydopingowych dokumentuje się na formularzach:

- 1) zawiadomienia o kontrolnych badaniach antydopingowych;
- 2) protokołu pobrania próbek;
- 3) wykazu zbiorczego próbek kontrolnych badań antydopingowych;
- 4) protokołu przekazania próbek.

2. Formularze, o których mowa w ust. 1, różnią się kolorystycznie i są wyraźnie opisane.

§ 11. Zawiadomienie o kontrolnych badaniach antydopingowych, o którym mowa w § 10 ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) datę i godzinę wręczenia zawiadomienia zawodnikowi;
- 2) dane osobowe zawodnika, a w szczególności jego imię i nazwisko, ewentualnie numer startowy;
- 3) imię i nazwisko oraz podpis osoby zawiadamiającej zawodnika;
- 4) podpis zawodnika;
- 5) informację o sankcjach za odmowę poddania się badaniom;
- 6) informację o tym, że zawodnikowi od chwili zawiadomienia towarzyszyć będzie – aż do punktu kontroli – członek zespołu kontrolującego.

§ 12. Protokół pobrania próbek, o którym mowa w § 10 ust. 1 pkt 2, zawiera okoliczności i miejsce pobrania próbek moczu, a ponadto następujące dane dotyczące zawodnika:

- 1) imię i nazwisko;

- 2) płeć;
- 3) dyscyplinę sportu, w której jest zawodnikiem;
- 4) przynależność do klubu sportowego.

2. **Protokół pobrania próbek**, niezależnie od informacji, o których mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) datę kontrolnych badań antydopingowych;
- 2) czas zgłoszenia się zawodnika w punkcie kontroli;
- 3) numer kodowy kontrolnych badań antydopingowych;
- 4) całkowitą ilość pobranego moczu;
- 5) numery plomb na pojemnikach zawierających próbki „A” i „B” lub próbki zbiorcze;
- 6) numery kodowe pojemników zawierających próbki „A” i „B”;
- 7) odczyt pH, jeżeli było oznaczone;
- 8) odczyt ciężaru właściwego moczu, jeżeli był oznaczony;
- 9) deklarację zawodnika o przyjmowanych przez niego lekach;
- 10) uwagi dotyczące procedury kontrolnych badań antydopingowych lub adnotację o braku zastrzeżeń;
- 11) podpis zawodnika;
- 12) imiona i nazwiska oraz podpisy:
 - a) przewodniczącego i członków zespołu kontrolującego,
 - b) osoby towarzyszącej zawodnikowi, o której mowa w § 17 ust. 2, jeżeli była obecna,
 - c) przedstawiciela polskiego związku sportowego lub międzynarodowej federacji sportowej albo międzynarodowej organizacji antydopingowej, jeżeli był obecny.

§ **3.** **Wykaz zbiorczy próbek kontrolnych badań antydopingowych**, o którym mowa w § 10 ust. 1 pkt 3, zawiera:

- 1) datę kontrolnych badań antydopingowych;
- 2) numer kodowy kontrolnych badań antydopingowych;
- 3) numery kodowe pojemników zawierających próbki „A” i „B”;
- 4) imię i nazwisko oraz podpis osoby przekazującej i odbierającej wykaz oraz próbki.

§ **4.** **Protokół przekazania próbek**, o którym mowa w § 10 ust. 1 pkt 4, zawiera:

- 1) numer kodowy kontrolnych badań antydopingowych;
- 2) datę kontrolnych badań antydopingowych;
- 3) ilość pobranych próbek;
- 4) okoliczności pobrania próbek, o których mowa w § 22 ust. 1;

- 5) symbol plomby na pojemniku transportowym;
- 6) imię i nazwisko plombującego pojemniki;
- 7) datę i godzinę nadania transportu oraz imię, nazwisko i podpis nadającego;
- 8) datę i godzinę przyjęcia transportu oraz imię, nazwisko i podpis przyjmującego.

§ 5. Przewodniczący zespołu kontrolującego, w przypadku gdy nie zastosowano losowania, wyznacza zawodników do kontrolnych badań antidopingowych.

2. Wyznaczenia, o którym mowa w ust. 1, w czasie zawodów sportowych dokonuje się w porozumieniu z upoważnionym przedstawicielem organizatora zawodów lub odpowiednio właściwego polskiego związku sportowego lub klubu sportowego.

3. W czasie tych samych zawodów zawodnik może być kilkakrotnie poddany kontrolnym badaniom antidopingowym.

§ 6. Przed rozpoczęciem zawodów sportowych przewodniczący zespołu kontrolującego zawiadamia organizatorów tych zawodów oraz sędziego głównego o trybie i miejscu dokonania kontrolnych badań antidopingowych. Zawiadomienie może nastąpić podczas konferencji technicznej zawodów, przez zapisanie w regulaminie zawodów lub podanie do wiadomości w odrębnym komunikacie.

2. Po zakończeniu zawodów sportowych przewodniczący lub członek zespołu kontrolującego wręcza niezwłocznie zawodnikowi zawiadomienie o wylosowaniu lub wyznaczeniu go do kontrolnych badań antidopingowych. Zawiadomienie sporządza się na formularzu, o którym mowa w § 10 ust. 1 pkt 1, w dwóch egzemplarzach. Podpisaną przez zawodnika kopię zawiadomienia dołącza się do dokumentacji kontroli.

3. W razie potrzeby zawodnikowi może być wręzione zawiadomienie o wyznaczeniu lub wylosowaniu go do kontrolnych badań antidopingowych, przed zakończeniem zawodów lub określonej konkurencji.

4. W dyscyplinach sportowych wymagających podziału na kategorie wagowe pobranie próbki moczu może nastąpić podczas ważenia zawodnika.

§ 7. Zawodnik jest obowiązany zgłosić się w punkcie kontroli nie później niż w ciągu 30 minut od chwili otrzymania zawiadomienia o wylosowaniu lub wyznaczeniu go do kontrolnych badań antidopingowych, chyba że w zawiadomieniu określono inny termin zgłoszenia. Na uzasadniony wniosek zawodnika przewodniczący zespołu kontrolującego

może przedłużyć termin zgłoszenia się tego zawodnika do kontrolnych badań antidopingowych.

2. W punkcie kontroli z zawodnikiem może przebywać wybrana przez niego osoba, zwana dalej „osobą towarzyszącą”.

§ 8. Wyznaczenia zawodników do kontrolnych badań antidopingowych, w przypadkach innych niż określone w § 16, dokonuje przewodniczący zespołu kontrolującego zgodnie z kryteriami określonymi przez Komisję.

2. Zawiadomienie o przeprowadzeniu kontrolnych badań antidopingowych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić w każdym czasie i miejscu.

3. Do wręczenia zawodnikowi zawiadomienia o wyznaczeniu go do kontrolnych badań antidopingowych, terminu zgłoszenia się w punkcie kontroli oraz udziale osób towarzyszących przepisy § 16 ust. 2 i § 17 stosuje się odpowiednio.

§ 9. W punkcie kontroli zawodnik jest obowiązany do okazania zespołowi kontrolującemu dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość. W razie braku takiego dokumentu tożsamość zawodnika potwierdza osoba towarzysząca. Fakt ten odnotowuje się w protokole, o którym mowa w § 12 ust. 1.

2. Zespół kontrolujący wyjaśnia zawodnikowi procedurę pobierania próbek moczu oraz informuje go o jego obowiązkach i uprawnieniach przysługujących mu w czasie kontrolnych badań antidopingowych.

3. Zawodnik informuje zespół kontrolujący o rodzaju i ilości leków przyjmowanych w okresie poprzedzającym kontrolne badania antidopingowe. Przekazane przez zawodnika dane lub adnotacje o odmowie ich przekazania zamieszcza się w protokole pobrania próbek.

4. Na wniosek zawodnika dane, o których mowa w ust. 3, zamieszcza się na oddzielnym formularzu. Formularz ten po zabezpieczeniu stanowi załącznik do protokołu pobrania próbek. Otwarcie zabezpieczonego formularza następuje w przypadku, gdy badania zakończą się wynikiem pozytywnym.

§ 10. Dla celów kontrolnych badań antidopingowych niezbędne jest oddanie przez zawodnika co najmniej 70-80 ml moczu.

2. Pobranie moczu odbywa się pod nadzorem członka zespołu kontrolującego tej samej płci co zawodnik.

§21.1. Zawodnik wybiera ze sprzętu zestaw dwóch pojemników, o którym mowa w § 9 ust. 2 pkt 2, zapieczętowany i oznakowany numerem kodowym, nalewa w określonych proporcjach mocz do pojemnika „A” i do pojemnika „B”, a następnie zamyka i pieczętuje te pojemniki.

2. Jeżeli pojemniki, o których mowa w ust. 1, nie posiadają numeru kodowego, członek zespołu kontrolującego znakuje pojemnik w obecności zawodnika. Dokonanie oznakowania pojemników zapisuje się w protokole pobrania próbek.

3. Na wniosek zawodnika czynności zamknięcia i zapieczętowania pojemników może dokonać członek zespołu kontrolującego.

§22.1. Jeżeli ilość moczu pobranego od zawodnika nie spełnia wymagań, określonych w § 20 ust. 1, stosuje się procedury pobierania próbek zbiorczych:

- 1) oddaną przez zawodnika ilość moczu przelewa się do pojemnika, który znakuje się numerem kodowym i pieczętuje w sposób określony w § 21; numer kodowy pojemnika wpisuje się do protokołu pobrania próbek lub do formularza próbek zbiorczych;
- 2) następną pobraną ilość moczu zawodnik oddaje do wybranego dodatkowego pojemnika, którego zawartość przelewa się do pojemnika wymienionego w pkt 1, po sprawdzeniu numeru kodowego tego pojemnika i otwarciu pojemnika w obecności zawodnika;
- 3) postępowanie określone w pkt 2 powtarza się aż do uzyskania ilości moczu, określonej w § 20 ust. 1.

2. Przewodniczący zespołu kontrolującego może odstąpić od procedury określonej w ust. 1, pod warunkiem zachowania ciągłej i bezpośredniej obserwacji zawodnika poddanego kontrolnym badaniom antydopingowym aż do chwili pobrania ilości moczu określonej w § 20 ust. 1.

3. Do próbek pobranych w sposób określony w ust. 1 lub 2 stosuje się sposób postępowania określony w § 21.

§23.1. Przewodniczący zespołu kontrolującego może zarządzić określenie pH i ciężaru właściwego moczu. Określenia pH i ciężaru moczu dokonuje się przy użyciu zestawu, o którym mowa w § 9 ust. 2 pkt 5. Do badań tych wykorzystuje się część próbek moczu pobranych w sposób określony w § 21 i 22.

2. Jeżeli oznaczone w próbce wartości pH nie zawierają się w granicach 5-7, a ciężar właściwy moczu wynosi poniżej 1.010, pobiera się dodatkową próbkę moczu. Wyniki pomiaru odnotowuje się w protokole pobrania próbek.

§ 24. Przewodniczący zespołu kontrolującego sporządza, w 4 egzemplarzach, protokół pobrania próbki moczu od zawodnika na formularzu określonym w § 10 ust. 1 pkt 2.

2. W protokole, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się w szczególności:

- 1) uwagi i zastrzeżenia zawodnika dotyczące procedury przeprowadzania kontrolnych badań antidopingowych;
- 2) uwagi zespołu kontrolującego;
- 3) adnotację dotyczącą odmowy zawodnika poddania się kontrolnym badaniom antidopingowym;
- 4) adnotację o fakcie niezgłoszenia się zawodnika do punktu kontroli lub zgłoszenia się po upływie wyznaczonego terminu.

3. Przed podpisaniem protokołu przez zespół kontrolujący, zawodnika informuje się o konsekwencjach niezgłoszenia uwag, odmowy poddania się kontrolnym badaniom antidopingowym lub niezgłoszenia się do punktu kontroli w wyznaczonym terminie.

4. Protokół kontroli podpisują: zawodnik, członkowie zespołu kontrolującego oraz inne osoby obecne w czasie przeprowadzania kontrolnych badań antidopingowych.

5. Zawodnik otrzymuje kopię protokołu pobrania od niego próbki bezpośrednio po zakończeniu kontrolnych badań antidopingowych.

§ 25. Po zebraniu próbek od wszystkich zawodników wylosowanych lub wyznaczonych do kontrolnych badań antidopingowych zespół kontrolujący:

- 1) sporządza w dwóch egzemplarzach wykaz zbiorczy próbek moczu do kontrolnych badań antidopingowych na formularzu, o którym mowa w § 10 ust. 1 pkt 3;
- 2) umieszcza w kopercie oryginały protokołów pobrania próbek moczu i pieczętuje kopertę;
- 3) umieszcza w pojemniku, o którym mowa w § 9 ust. 2 pkt 4, wszystkie zebrane próbki oraz zabezpiecza pojemnik plombami;
- 4) wypełnia protokół przekazania próbek określony w § 10 ust. 1 pkt 4.

2. Oryginały protokołów pobrania próbek, oryginał wykazu zbiorczego próbek oraz protokołu przekazania próbek stanowią dokumentację Komisji.

3. Próbki moczu dostarcza się do laboratorium wraz z kopiami protokołów pobrania próbek, wykazem zbiorczym próbek oraz protokołem przekazania próbek. Kopie protokołów pobrania próbek nie zawierają danych osobowych dotyczących zawodnika ani danych dotyczących dyscypliny sportu i rodzaju zawodów.

4. Polskie związki sportowe i międzynarodowe federacje sportowe mogą otrzymać kopie protokołów pobrania próbek po złożeniu wniosku w tej sprawie do przewodniczącego Komisji.

§ 26. Pobrane próbki moczu dostarcza się do laboratorium niezwłocznie po zakończeniu kontrolnych badań antydopingowych. Do czasu ich dostarczenia do laboratorium próbki przechowuje się w chłodnym miejscu, zabezpieczonym przed dostępem osób nieupoważnionych.

2. Przewodniczący lub upoważniony członek zespołu kontrolującego dostarcza do laboratorium zabezpieczone próbki moczu i przekazuje je upoważnionemu pracownikowi laboratorium za pokwitowaniem, wraz z dokumentacją, o której mowa w § 25 ust. 3.

3. Jeżeli w drodze z punktu kontroli do laboratorium nastąpiła zmiana osoby transportującej albo miało miejsce złamanie pieczęci i ponowne plombowanie pojemnika, fakty te odnotowuje osoba upoważniona w protokole przekazania próbek.

§ 27. Po dostarczeniu próbek moczu do laboratorium przewodniczący lub upoważniony członek zespołu kontrolującego przekazuje Komisji pełną dokumentację kontrolnych badań antydopingowych.

§ 28. Laboratorium przekazuje Komisji na piśmie wyniki analizy próbek „A” w sposób określony w odrębnych przepisach.

§ 29. W razie stwierdzenia w próbce „A”, że stosunek testosteronu do epitestosteronu (T/E) przekracza wartość 6,0, Komisja dokonuje przeglądu wyników wcześniej przeprowadzonych badań antydopingowych zawodnika oraz pobiera od zawodnika próbki moczu do dodatkowych badań.

2. Dodatkowe badania, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności:

- 1) wielokrotne pobieranie i badanie laboratoryjne moczu;
- 2) rozszerzone badania lekarskie i endokrynologiczne, przeprowadzane za zgodą zawodnika.

3. Jeżeli Komisja nie dysponuje wynikami wcześniejszych badań antydopingowych, zawodnik podlega badaniom bez uprzedzenia, co najmniej 3 razy w ciągu 3 następujących po sobie miesięcy.

4. Po przeanalizowaniu wyników badań, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja rozstrzyga o wyniku badań i powiadamia o tym przewodniczącego Komisji.

§ 30. Komisja przekazuje odpowiednio właściwemu polskiemu związkowi sportowemu lub klubowi sportowemu, niezwłocznie po otrzymaniu z laboratorium, wynik analizy próbki „A” oraz rozstrzygnięcie, o którym mowa w § 29 ust. 4.

§ 31. Polski związek sportowy albo klub sportowy niezwłocznie zawiadamia zawodnika o pozytywnym wyniku analizy próbki „A” lub rozstrzygnięciu Komisji, o którym mowa w § 29 ust. 4.

2. Zawodnikowi przysługuje prawo złożenia odwołania od wyniku analizy lub rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 1, do Komisji w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia.

3. W razie niezłożenia odwołania lub złożenia go po terminie określonym w ust. 2, wynik analizy lub rozstrzygnięcie, o których mowa w ust. 1, stanowią ostateczny wynik badań.

§ 32. Jeżeli odwołanie zawodnika zostało złożone w terminie, o którym mowa w § 31 ust. 2, Komisja zleca laboratorium przeprowadzenie analizy próbki „B”, zawiadamiając o tym zawodnika i odpowiednio właściwy polski związek sportowy lub klub sportowy.

2. Wynik analizy próbki „B” stanowi ostateczny wynik badania, z zastrzeżeniem § 37.

§ 33. Analizę próbki „B” przeprowadza laboratorium, które wykonało analizę próbki „A”, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Analizę próbki „B” wykonuje pracownik laboratorium, który nie wykonywał analizy próbki „A”.

§ 34. Analizę próbki „B” przeprowadza się przy udziale oficjalnego obserwatora.

2. Oficjalnym obserwatorem analizy jest członek Komisji. Nie może nim być osoba wchodząca w skład zespołu kontrolującego.

3. Do obowiązków oficjalnego obserwatora należy, w szczególności, sprawdzenie prawidłowości zabezpieczenia próbki, w tym trwałości i nienaruszalności plomb lub pieczęci.

§35.1. Podczas przeprowadzania analizy próbki „B” w laboratorium mogą przebywać oprócz pracownika laboratorium i oficjalnego obserwatora:

- 1) zawodnik;
- 2) dwie towarzyszące zawodnikowi osoby, upoważnione przez właściwy polski związek sportowy.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogą ingerować w przebieg procesu analizy. Mogą natomiast zgłosić Komisji na piśmie zastrzeżenia co do jego przebiegu.

3. Nieobecność osób, o których mowa w ust. 1, nie może być podstawą do kwestionowania prawidłowości przebiegu procesu analizy.

§36. Do przekazywania wyników analizy próbki „B” stosuje się sposób określony w odrębnych przepisach.

§37. Jeżeli zawodnik w trakcie postępowania odwoławczego zgłosił informacje o zaburzeniach funkcjonowania organizmu nieobjętych dodatkowymi badaniami, o których mowa w § 29, mogących mieć wpływ na prawidłowe funkcjonowanie układu wydzielania wewnętrznego (hormonalnego), Komisja może wyrazić zgodę na podjęcie dalszej procedury badawczej, polegającej na przeprowadzeniu specjalistycznych badań lekarskich, określając termin ich przeprowadzenia.

2. Wniosek o przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, składa się do przewodniczącego Komisji w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawodnikowi wyniku analizy próbki „B”.

3. Rozstrzygnięcie Komisji podjęte po przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 1, stanowi ostateczny wynik badań.

§38. Kontrolę na zawartość alkoholu w organizmie zawodnika przeprowadza się w tych dyscyplinach lub dziedzinach sportu, w których międzynarodowe federacje sportowe określiły alkohol jako zabroniony środek dopingowy.

2. Badanie kontrolne użycia alkoholu polega na analizie powietrza wydechowego przy zastosowaniu analizatora gazowego.

§ 39. W przypadku pozytywnego wyniku badania, o którym mowa w § 38 ust. 2, zawodnikowi przysługuje prawo żądania przeprowadzenia analizy krwi lub moczu, w celu określenia zawartości alkoholu.

2. Pobranie i analizę próbek krwi lub moczu przeprowadza się:

- 1) nie później niż w ciągu pół godziny od podania wyników badania kontrolnego;
- 2) w obecności przedstawiciela Komisji.

3. W laboratorium, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, sporządza się dokumentację badania oraz przekazuje pisemny wynik analizy krwi lub moczu przedstawicielowi Komisji.

§ 40. Organizator zawodów lub treningów w dyscyplinach lub dziedzinach sportu, o których mowa w § 38 ust. 1, jest obowiązany do zapewnienia warunków pobrania oraz analizy krwi i moczu w sposób określony w § 39, a także do zorganizowania transportu osób poddanych badaniom.

§ 41. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 13 sierpnia 2004 r. w sprawie określenia środków farmakologicznych i metod uznanych za dopingowe, których stosowanie jest zabronione (Dz. U. Nr 95, poz. 2005);
- 2) rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 października 2004 r. w sprawie zakresu i trybu działania Komisji do Zwalczania Dopingu w Sporcie (Dz. U. Nr 133, poz. 1501) w części uregulowanej w niniejszym rozporządzeniu.

§ 42. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU**

W porozumieniu

MINISTER ZDROWIA

Załączniki do rozporządzenia

Ministra Edukacji Narodowej i Sportu
z dnia

Załącznik nr 1

**ŚRODKI FARMAKOLOGICZNE
UZNANE ZA DOPINGOWE, KTÓRYCH STOSOWANIE JEST ZABRONIONE**

Środki farmakologiczne		
	Nazwa w języku polskim	Nazwa w języku angielskim
1. Środki pobudzające (Stymulanty ¹) – klasa S 1	andrafinil amfepramon amifenazol amfetamina amfetaminil benzfetamina bromantan dimetyloamfetamina efedryna etylefryna etylamfetamina fenetylina fenfluramina fenkamfamina fenmetrazyna fenproporex furfenorex	andrafinil amfepramone amiphenazole amfetamine amfetaminil benzfetamine bromantan dimethylamfetamine ephedrine etilefrine etilamfetamine fenetylline fenfluramine fencamfamin phenmetrazine fenproporex furfenorex

¹ 1. Katyna jest zabroniona, gdy jej stężenie w moczu jest wyższe niż 5 mg/mililitr.

2. Efedryna i metyloefedryna są zabronione, gdy stężenie w moczu jest wyższe niż 10 mg/mililitr.

	fendimetrazyna fentermina karfedon katyna klobenzoreks kokaina mefenoreks mefentermina metamfetamina metyloamfetamina metyloefedryna metylofenidat mezokarb modafinil niketamid norfenfluramina parahydroksyamfetamina pemolina prolintan selegilina strychnina oraz inne substancje o podobnej strukturze chemicznej i podobnym działaniu farmakologicznym	phendimetrazine phentermine carphedon cathine clobenzorex cocaine mefenorex mephentermine metamfetamine methyloamphetamine methylephedrine methylphenidate mesocarb modafinil nikethamide norfenfluramine parahydroxyamphetamine pemoline prolintane selegiline strychnine
2. Narkotyczne środki przeciwbólowe – klasa S 2	buprenorfina dekstromoramid diamorfina (heroína) hydromorfon metadon morfina oksykodon oksymorfon pentazocyna petydyna	buprenorphine dextromoramide diamorphine (heroin) hydromorphone methadone morphine oxycodone oxymorphone pentazocine pethidine
3. Kanabinoidy (haszysz i marihuana) – klasa S3		
4. Środki anaboliczne- (Anaboliki) ² – klasa S4	Steroidy anaboliczno – androgenne (SAA) 1) egzogenne (SAA):	

² 1. W celu ustalenia ostatecznych wyników testosteronu powinny być brane pod uwagę wyniki badań profilu metabolicznego (steroidowego) i/lub pomiarów stosunku izotopów.

	androstadienon bolasteron boldenon boldion klostebol danazol dehydrochlorometylotestosteron delta 1- androsten- 3,17-dion drostanolon drostanediol fluoksymesteron formebolon gestrinon 4-hydroksyttestosteron 4-hydroksy-19-nortestosteron mestanolon mesterolon metandienon metenolon nandrolon 19 – norandrostendiol 19 – norandrostendion norboleton noretandrolon oksabolon oksandrolon oksymesteron oksymetolon kwinbolon stanozolol stebolon 1-testosteron (delta 1-dihydro- testosteron) trenbolon oraz związki pokrewne	androstadienone bolasterone boldenone boldione clostebol danazol dehydrochloromethyltestosterone delta 1- androstene- 3,17-dione drostanolone drostanediol fluoxymesterone formebolone gestrinone 4-hydroxytestosterone 4-hydroxy-19-nortestosterone mestenolone mesterolone metandienone metenolone nandrolone 19 – norandrostenediol 19 – norandrostenedione norboletone norethandrolone oxabolone oxandrolone oxymesterone oxymetholone quinbolone stanozolol stebolone 1-testosterone (delta 1-dihydro- testosterone) trenbolone
	2) endogenne (SAA)	

2. Stwierdzenie w moczu zawodnika stosunku testosteronu (T) do epitestosteronu (E) powyżej sześciu (6) do jednego (1) jest zabronione chyba że są dowody, iż wysoki stosunek tych związków jest wynikiem fizjologicznych lub patologicznych zmian.

3. W przypadkach stwierdzenia w moczu zawodnika wskaźnika T/E powyżej 6 przeprowadza się dodatkowe badania.

	androstendiol adrostendion dehydroepiandrosteron (DHEA) dihydrotestosteron testosteron oraz związki pokrewne	androstenediol androstenedione dehydroepiandrosterone (DHEA) dihydrotestosterone testosterone
	3) inne środki anaboliczne:	
	klenbuterol zeranol	clenbuterol zeranol
5. Hormony peptydowe, pokrewne i ich analogi – klasa S5	erytropoetyna (EPO) hormon wzrostu (hGH) insulino-podobny czynnik wzrostu (IGF – 1) gonadotropina łożyskowa (hCG) ³ hormon luteinizujący (LH – lutropina) ⁴ – insulina kortykotrofiny	erythropoietin (EPO) growth hormone (hGH) insulin-like growth factor (IGF- 1) chorionic gonadotrophin (hCG) pituitary and synthetic gonadotrophins (LH) – insulin corticotrophins
6. Beta – 2 Agoniści – klasa S6 ⁵		
7. Środki antyestrogenowe – klasa S7 ⁶	inhibitory aromatazy klomifen cyklofenil tamoksyfen	aromataze inhibitors clomifene cyclofenil tamoxifen
8. Środki maskujące – klasa S8	epitestosteron probenecyd hydroksyetyloskrobia acetazolamid amiloryd bumetanid kanrenon chlorotalidon kwas etakrynowy furosemid indapamid	epitestosterone probenecid hydroksyethyl starch acetazolamide amiloride bumetanide canrenone chlortalidone etacrynic acid furosemide indapamide

³ Zakazana tylko u mężczyzn.

⁴ Zakazana tylko u mężczyzn.

⁵ Wszystkie beta-2 agoniści włączając D- i L- izomery są zabronione z wyjątkiem formoterolu, salbutamolu, salmeterolu i terbutaliny, które mogą stosowane poprzez inhalacje w celu zapobieżenia dolegliwości astmy. W takim przypadku konieczne jest posiadanie przez zawodnika zaświadczenia lekarskiego o stosowaniu powyższych substancji.

Stwierdzenie przez laboratorium salbutamolu w stężeniu (łącznie frakcji wolnej i związanej) większym niż 1000ng/mililitr, będzie traktowane jako niekorzystny wynik analityczny, niezależnie od posiadania wyżej opisanego zaświadczenia.

⁶ Zakazane tylko u mężczyzn.

	<p>mersalyl spironolakton tiazidy (np. bendroflumetiazyd, chlorotiazyd, hydrochlorotiazyd)</p> <p>triamteren</p> <p>oraz inne substancje o podobnej chemicznej strukturze i podobnym farmakologicznym działaniu</p>	<p>mersalyl spironolactone thiazides (e.g. bendroflumethiazide, chlorothiazide, hydrochlorothiazide) triamterene</p>
<p>9. Glukokortykosteroidy - klasa S9⁷</p>		
<p>10. Beta blokery – klasa S10</p>	<p>acebutolol alprenolol atenolol betaksolol bisoprolol bunolol celiprolol esmolol karteolol karwedilol labetalol lewobunolol metipranolol metoprolol nadolol oksprenolol pindolol propranolol sotalol tymolol</p>	<p>acebutolol alprenolol atenolol betaxolol bisoprolol bunolol celiprolol esmolol carteolol carvedilol labetalol levobunolol metipranolol metoprolol nadolol oxprenolol pindolol propranolol sotalol timolol</p>

⁷ Glukokortykosteroidy są zabronione, gdy podawane są doustnie, doodbytniczo lub dożylnie i domięśniowo. Wszystkie inne sposoby podawania powyższych substancji wymagają zaświadczenia lekarskiego.

**METODY UZNANE ZA DOPINGOWE, KTÓRYCH
STOSOWANIE JEST ZABRONIONE**

Metody uznane za dopingowe	
1. Metody zwiększające transport tlenu - klasa M1	1) doping krwią - polegający na podawaniu własnej, jednoimiennej, lub obc pochodnej krwi i preparatów krwinek czerwonych różnego pochodzenia oraz innych preparatów nie znajdujących zastosowania w leczeniu medycznym; 2) podawanie preparatów, które zwiększają wykorzystanie tlenu i jego transport, w szczególności zmodyfikowanych produktów krwiopodobnych.
2. Manipulacje farmakologiczne, chemiczne i fizyczne - klasa M2	w szczególności: katetyzacja pęcherza moczowego, zamiana moczu, dodawanie środków rozkładających mocz, hamujących wydalanie nerkowe oraz zmieniających pomiary stosunku testosteronu do epitestosteronu, polegają na stosowaniu substancji lub metod, łącznie ze środkami maskującymi, które zmieniają, lub mają za zadanie zmienić właściwości i prawidłowości próbek pobranych do kontroli antidopingowych.
3. Doping genowy (komórkowy) - klasa M3	użycie genów, materiału genetycznego, i/lub komórek nie z powodów terapeutycznych, a mające na celu zwiększenie osiągnięć sportowych.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 50 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr, poz.) minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu został zobowiązany do określenia, w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw zdrowia, w drodze rozporządzenia, wykazu środków farmakologicznych i metod uznanych za dopingowe, których stosowanie jest zabronione oraz trybu przeprowadzania kontrolnych badań antydopingowych, uwzględniając najnowsze osiągnięcia naukowe i ustalenia międzynarodowych organizacji sportowych.

Dotychczas środki farmakologiczne i metody uznane za dopingowe określone były rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 13 sierpnia 2004 r. w sprawie określenia środków farmakologicznych i metod uznanych za dopingowe, których stosowanie jest zabronione (Dz. U. Nr 195, poz. 2005). Natomiast tryb przeprowadzania kontrolnych badań antydopingowych określony był przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 października 2001 r. w sprawie zakresu i trybu działania Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie (Dz. U. Nr 133, poz. 1501).

Załączniki do projektu rozporządzenia stanowią wykaz środków oraz metod uznanych za dopingowe, których stosowanie przez sportowców jest zabronione. Przy ustalaniu niniejszych wykazów wzięto pod uwagę najnowsze wyniki badań i osiągnięcia naukowe w tej dziedzinie oraz ustalenia międzynarodowych organizacji sportowych. Przepisy projektu rozporządzenia są spójne z regulacjami obowiązującymi w tym zakresie w innych krajach. Przepisy rozporządzenia dostosowane zostały m.in. do przepisów „Światowego Kodeksu Antydopingowego”, podpisanego w dniu 5 marca 2003 r. przez członków Rady Fundacyjnej Światowej Agencji Antydopingowej (WADA).

Natomiast tryb przeprowadzania kontrolnych badań antydopingowych w projekcie rozporządzenia został uregulowany podobnie do rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu w sprawie zakresu i trybu działania Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie. W projekcie rozporządzenia określa się m.in. sposób przeprowadzania i dokumentowania badań, a także postępowanie po dokonaniu badania.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Przepisy projektu rozporządzenia w sprawie określenia wykazu środków farmakologicznych i metod uznanych za dopingowe oraz trybu przeprowadzania kontrolnych badań antydopingowych oddziałują na zawodników biorących udział we współzawodnictwie sportowym.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia konsultowany będzie z:

- 1) Polskim Komitetem Olimpijskim;
- 2) Polskim Komitetem Paraolimpijskim;
- 3) Komisją do Zwalczenia Doping w Sporcie;
- 4) Akademickim Związkiem Sportowym;
- 5) Szkolnym Związkiem Sportowym;
- 6) Radą Główną – Ludowe Zespoły Sportowe;
- 7) Polską Federacją Sportu Młodzieżowego;
- 8) Unią Polskich Związków Sportowych;
- 9) Krajową Federacją Sportu dla Wszystkich;
- 10) Polskim Towarzystwem Medycyny Sportowej;
- 11) Naczelną Radą Lekarską;
- 12) Centralnym Ośrodkiem Medycyny Sportowej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU¹⁾**

z dnia □ □ □ □

w sprawie określenia podmiotów przeprowadzających analizy antydopingowe

Na podstawie art. 51 ust. 4 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr□....., poz.) zarządza się, co następuje:

§□.□.□ Podmiotem odpowiedzialnym za przeprowadzanie analiz antydopingowych jest Instytut Sportu w Warszawie, zwany dalej „Instytutem Sportu”.

2.□W przypadku braku możliwości wykonania analiz antydopingowych w Instytucie Sportu, analizy te wykonuje podmiot posiadający laboratorium spełniające warunki, o których mowa w § 2.

§□.□Wykonywanie analiz antydopingowych, sposób ich zabezpieczenia oraz przechowywania przez podmiot, o którym mowa w § 1, odbywa się zgodnie z międzynarodowymi i krajowymi standardami naukowymi i metodycznymi dla laboratoriów wykonujących analizy antydopingowe.

§□.□Traci moc rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 sierpnia 2001□ w sprawie określenia placówek odpowiedzialnych za przeprowadzanie analiz antydopingowych oraz trybu, sposobu i zasad odpłatności za kontrolne badania antydopingowe (Dz. U. Nr 97, poz. 1053).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU**

W porozumieniu

MINISTER ZDROWIA

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej i Sportu kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz.U. Nr 134, poz. 1426).

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 51 ust. 4 ustawy z dnia o sporcie kwalifikowanym (Dz. U Nr, poz.) minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu został zobowiązany do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, w drodze rozporządzenia, podmiotów przeprowadzających analizy antydopingowe, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości przeprowadzania tych analiz.

Dotychczas placówki przeprowadzające analizy antydopingowe określone były przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 16 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia placówek odpowiedzialnych za przeprowadzanie analiz antydopingowych oraz trybu, sposobu i zasad odpłatności za kontrolne badania antydopingowe (Dz. U. Nr 97, poz. 1053).

W projekcie rozporządzenia jako podmiot odpowiedzialny za przeprowadzanie analiz antydopingowych wskazuje się Instytut Sportu w Warszawie. W chwili obecnej jest to jedyny na terenie Rzeczypospolitej Polskiej podmiot spełniający standardy Światowej Agencji Antydopingowej w zakresie dokonywania analiz antydopingowych. Należy również wskazać, że z uwagi na bardzo wysokie wymagania Światowej Agencji Antydopingowej (do spełnienia których niezbędne jest m.in. posiadanie dużych środków finansowych) w najbliższej przyszłości nie można liczyć na powstanie nowych podmiotów, które mogłyby przeprowadzać analizy antydopingowe.

Zgodnie z projektem rozporządzenia podmiot odpowiedzialny za przeprowadzanie analiz antydopingowych obowiązany będzie do wykonywania analiz antydopingowych, sposobów ich zabezpieczenia oraz przechowywania zgodnie z międzynarodowymi i krajowymi standardami naukowymi i metodycznymi dla laboratoriów wykonujących analizy antydopingowe.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Zakres regulacji projektu rozporządzenia dotyczy podmiotów przeprowadzających analizy antydopingowe.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia konsultowany będzie z:

- 1) Polskim Komitetem Olimpijskim;
- 2) Polskim Komitetem Paraolimpijskim;
- 3) Komisją do Zwalczenia Doping w Sporcie;
- 4) Akademickim Związkiem Sportowym;
- 5) Szkolnym Związkiem Sportowym;
- 6) Radą Główną – Ludowe Zespoły Sportowe;
- 7) Polską Federacją Sportu Młodzieżowego;
- 8) Unią Polskich Związków Sportowych;
- 9) Krajową Federacją Sportu dla Wszystkich;
- 10) Centralnym Ośrodkiem Medycyny Sportowej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przepisy rozporządzenia będą realizowane wyłącznie z posiadanych środków budżetowych, określonych corocznie w ustawie budżetowej w cz. 25 - Kultura fizyczna i sport, których dysponentem jest Minister Edukacji Narodowej i Sportu.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Rozporządzenie
Ministra Edukacji Narodowej i Sportu¹⁾
z dnia

w sprawie zakresu opieki medycznej nad zawodnikami kadry narodowej osób niepełnosprawnych oraz kadry paraolimpijskiej

Na podstawie art. 12 a ust. 2 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Członkowie kadry narodowej osób niepełnosprawnych oraz kadry paraolimpijskiej są kierowani przez właściwą organizację krajową na badanie do lekarza specjalisty w dziedzinie medycyny sportowej.

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1, podlegają, z zastrzeżeniem § 6, badaniom:

- 1) okresowym,
- 2) kontrolnym.

2. Kontrolnym badaniom lekarskim podlegają osoby, o których mowa w § 1, w przypadku gdy:

- 1) doznały zmian chorobowych lub przeciążeniowych;
- 2) w trakcie zawodów lub treningu utraciły przytomność lub doznały urazu głowy.

§ 3.1. Badania okresowe i kontrolne obejmują ogólne badanie lekarskie oraz w zależności od rodzaju uprawianej dyscypliny sportu mogą obejmować:

- 1) badania specjalistyczne;
- 2) badania diagnostyczne.

2. Do badań specjalistycznych i diagnostycznych zalicza się:

- 1) pomiary antropometryczne;
- 2) badanie ortopedyczne;
- 3) przegląd stomatologiczny;
- 4) badanie elektrokardiograficzne;
- 5) badanie ogólne moczu z oceną mikroskopową osadu;
- 6) odczyn opadania krwinek czerwonych;
- 7) morfologię krwi obwodowej z wzorem odsetkowym;
- 8) rentgen klatki piersiowej (według zaleceń ochrony radiologicznej) po 21 roku życia;
- 9) rentgen odcinka szyjnego kręgosłupa;
- 10) rentgen odcinka lędźwiowego kręgosłupa;
- 11) konsultację laryngologiczną;
- 12) konsultację okulistyczną;
- 13) oznaczenie poziomu glukozy w surowicy krwi.

3. Lekarz przeprowadzający badanie może zlecić dodatkowo wykonanie innych badań, wynikających z oceny stanu zdrowia i wydolności organizmu.

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej i Sportu kieruje działem administracji rządowej – Kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz. U. Nr 134, poz. 1426).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 726 i Nr , poz. .

§ 4. 1. Badania, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1-3, przeprowadza się co 6 miesięcy.
2. Badania, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 4-7, przeprowadza się raz w roku, a badania wymienione w § 3 ust. 2 pkt 8 i pkt 11-13 co 2 lata.

§ 5. Badania radiologiczne, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 9 i 10 przeprowadza się:
1) co dwa lata – rentgen odcinka szyjnego kręgosłupa w odniesieniu do osób uprawiających judo;
2) co dwa lata – rentgen odcinka lędźwiowego kręgosłupa w odniesieniu do osób uprawiających podnoszenie ciężarów.

§ 6. Badanie elektroencefalograficzne (EEG) oraz badanie neurologiczne, przeprowadzane są przed dopuszczeniem do pierwszego udziału w zawodach judo.

§ 7. Badanie lekarskie przeprowadza się po sprawdzeniu tożsamości osoby badanej

§ 8. Lekarz, o którym mowa w § 1, po przeprowadzeniu badań wydaje zaświadczenie w sprawie zdolności do uprawiania danej dyscypliny.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

MINISTER
EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie zakresu opieki medycznej nad zawodnikami kadry narodowej osób niepełnosprawnych oraz kadry paraolimpijskiej wynika z projektu ustawy o sporcie kwalifikowanym, która m.in. zmienia ustawę z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej.

Badania okresowe i kontrolne w/w kadry będą przeprowadzali lekarze specjaliści medycyny sportowej. W projekcie wskazano przypadki, kiedy przeprowadzanie badań kontrolnych jest niezbędne.

Określono rodzaje badań specjalistycznych i diagnostycznych oraz częstotliwość ich przeprowadzania. Lekarz przeprowadzający badanie, będzie mógł zlecić wykonanie dodatkowych badań.

Po wykonaniu badania, lekarz wydaje zaświadczenie w sprawie zdolności danego zawodnika do uprawiania określonej dyscypliny sportu.

Omawiane zagadnienia nie są objęte prawem unijnym.

Ocena skutków regulacji

1. W zakresie wskazania podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Przepisy rozporządzenia będą oddziaływać na członków kadry narodowej osób niepełnosprawnych oraz kadry paraolimpijskiej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt otrzymają do zaopiniowania następujący partnerzy społeczni:

- 1) Polski Komitet Paraolimpijski
- 2) Polski Związek Sportu Niepełnosprawnych „Start”
- 3) Polskie Towarzystwo Medycyny Sportowej
- 4) Polskie Towarzystwo Społeczno-Sportowe „Sprawni-Razem”
- 5) Olimpiady Specjalne – Polska
- 6) Polski Związek Sportowy Głuchych

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków z budżetu państwa oraz z budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało istotnego wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU¹⁾**

z dnia [REDACTED]

w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej

Na podstawie art. 22 ust. 7 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stypendia sportowe przyznaje się członkom kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej.

§ 2. Stypendium sportowe może otrzymać członek kadry narodowej osób niepełnosprawnych, jeżeli:

- 1) zajął pierwsze, drugie lub trzecie miejsce w mistrzostwach świata lub Europy, bezpośrednio poprzedzających przyznanie stypendium sportowego, w których brało udział co najmniej:
 - a) 8 zawodników w danej konkurencji sportowej,
 - b) 6 drużyn, osad lub załóg;
- 2) zobowiązał się, w formie pisemnej, do realizacji programu przygotowań do mistrzostw świata lub Europy opracowanego przez właściwą organizację krajową zajmującą się sportem osób niepełnosprawnych oraz do udziału w tych zawodach.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. a nie stosuje się także w przypadku, gdy w dyscyplinach sportu, w których występują kategorie wagowe, istnieje naturalnie niższa frekwencja w najlżejszych i najcięższych kategoriach wagowych.

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej i Sportu kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz. U. Nr 134, poz. 1426).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 726 i Nr , poz.).

3. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. b nie stosuje się w przypadku, gdy regulamin zawodów przewiduje udział mniejszej liczby zawodników, drużyn, osad lub załóg.

§3. Stypendium sportowe może otrzymać członek kadry paraolimpijskiej, jeżeli: zobowiązał się w formie pisemnej do realizacji programu przygotowań paraolimpijskich opracowanego przez właściwą organizację krajową zajmującą się sportem osób niepełnosprawnych oraz do udziału w imprezach paraolimpijskich.

§4. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu przyznaje, wstrzymuje i cofa stypendia sportowe członkom kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej, na uzasadniony wniosek właściwej organizacji krajowej zajmującej się sportem osób niepełnosprawnych lub z własnej inicjatywy.

2. Dokumenty stanowiące podstawę przyznania, wstrzymania lub cofnięcia stypendium sportowego przechowuje właściwa organizacja krajowa zajmująca się sportem osób niepełnosprawnych, o której mowa w ust.1.

§5. Stypendium sportowe przyznaje się na okres realizacji programów przygotowań oraz na okres udziału w zawodach, o których mowa w § 2 ust.1 pkt 2 i w § 3.

2. Jeżeli program przygotowań obejmuje okres dłuższy niż rok kalendarzowy, stypendium sportowe przyznaje się na okres do końca roku kalendarzowego, w którym rozpoczęto realizację programu przygotowań, z możliwością przyznania stypendium sportowego na pozostały okres realizacji tego programu.

§6. Stypendium sportowe wstrzymuje się, jeżeli organ, o którym mowa w § 4 ust. 1, otrzyma uzasadniony wniosek, że członek kadry niewłaściwie realizuje program przygotowań:

- a) do mistrzostw świata lub Europy,
- b) paraolimpijskich.

2. Wstrzymane stypendium wypłaca się członkowi kadry po stwierdzeniu przez organ, o którym mowa w § 4 ust. 1, że właściwie realizuje program przygotowań.

3. Wypłata stypendium następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ustały przyczyny jego wstrzymania.

4. W przypadku stwierdzenia przez organ, o którym mowa w § 4 ust. 1, że wstrzymanie stypendium nastąpiło z przyczyn niezawinionych przez członka kadry, stypendium zostaje wypłacone za cały okres wstrzymania.

§9. Członka kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej pozbawia się stypendium, jeżeli:

- 1) zostanie stwierdzone przez organ, o którym mowa w § 4 ust. 1, że nie realizuje programu przygotowań:
 - a) do mistrzostw świata lub Europy,
 - b) paraolimpijskich, lub
- 2) odmówi udziału w mistrzostwach świata, Europy lub igrzyskach paraolimpijskich.

§10. Członkowi kadry, który jest czasowo niezdolny do uprawiania sportu, a niezdolność ta została stwierdzona orzeczeniem wydanym przez lekarza specjalistę w dziedzinie medycyny sportowej, może być wypłacane stypendium sportowe przez okres tej niezdolności, nie dłużej jednak niż przez trzy miesiące.

§11. Podstawę ustalenia wysokości stypendium sportowego stanowi kwota 2000 zł, zwana dalej „podstawą”.

2. Wysokość stypendium sportowego wynosi miesięcznie do jednokrotności podstawy dla:

- a) członka kadry narodowej osób niepełnosprawnych
- b) członka kadry paraolimpijskiej.

§12. Członkowie kadry narodowej osób niepełnosprawnych lub paraolimpijskiej, którym przyznano stypendia sportowe na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują uprawnienia do ich pobierania przez okres, na jaki zostały przyznane, z zastrzeżeniem § 6 i 7.

§13. Do wniosków o przyznanie, wstrzymanie i cofnięcie stypendiów sportowych, złożonych i nie rozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dnia od dnia ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej i Sportu

UZASADNIENIE

W projekcie ustawy o sporcie kwalifikowanym jest przewidziana zmiana ustawy o kulturze fizycznej. Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej jest wykonaniem delegacji art. 22 ust. 7 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej /Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 ze zm./.

Projekt zastąpi przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 4 stycznia 2001r. w sprawie zasad i trybu przyznawania, wstrzymywania i cofnięcia oraz wysokości stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej olimpijskiej (Dz. U. Nr 5, poz. 48).

W projekcie określono w § 2 i 3 projektu formę oświadczenia zawodnika dotyczącego realizacji programu przygotowań do udziału w mistrzostwach świata, Europy oraz do udziału w igrzyskach paraolimpijskich. Ocena realizacji zobowiązań zawodnika, wynikających z właściwego dla niego programu stanowić będzie m.in. podstawę do wstrzymania lub cofnięcia stypendium.

W projekcie rozporządzenia zrezygnowano z dookreślenia rodzaju dokumentów, na podstawie których minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu przyznaje, wstrzymuje i cofa stypendia sportowe. Takie rozwiązanie spowodowane jest tym, iż stypendium może być przyznane w wielu dyscyplinach sportu. Organizacja i funkcjonowanie dyscyplin sportu oparta jest, obok przepisów prawa powszechnie obowiązującego, na odrębnych regulacjach wewnętrznych międzynarodowych i krajowych organizacji sportowych. Przepisy wewnętrzne tych organizacji wprowadzają różnorodny sposób dokumentowania określonych zdarzeń sportowych, które *de facto* stanowią podstawę przyznania stypendium sportowego.

W projekcie rozporządzenia proponuje się także określenie podstawy naliczania wysokości stypendiów sportowych (§ 9). Proponuje się, aby podstawę określenia stypendium stanowiła kwota 2 300,00 zł.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Zakres regulacji projektu rozporządzenia dotyczy członków kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia konsultowany będzie z:

- 1) Polskim Komitetem Paraolimpijskim
- 2) Polskim Związkiem Sportu Niepełnosprawnych „Start”
- 3) Polskim Towarzystwem Społeczno – Sportowym „Sprawni Razem”
- 4) Polskim Związkiem Tenisa na Wózkach
- 5) Stowarzyszeniem Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Niewidomych i Słabowidzących „Cross”
- 6) Olimpiady Specjalne – Polska
- 7) Polskim Związkiem Sportowym Głuchych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU¹⁾

z dnia □

**w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania wyróżnień i nagród
zawodnikom niepełnosprawnym**

Na podstawie art. 23a ust. 3 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§1. Wyróżnieniami dla zawodników niepełnosprawnych, zwanych dalej „zawodnikami”, przyznawanymi za osiągnięcie wysokich wyników sportowych we współzawodnictwie międzynarodowym, są dyplomy.

§ 2. Nagrody dla zawodników za osiągnięcie wysokich wyników sportowych we współzawodnictwie międzynarodowym mogą być przyznawane w dyscyplinach i konkurencjach objętych programem igrzysk paraolimpijskich i igrzysk olimpijskich głuchych.

§ 3. Podstawę ustalenia wysokości nagrody stanowi kwota 2.300 zł, zwana dalej „podstawą”.

§ 4.1. Zawodnikom może być przyznana nagroda raz w roku w wysokości:

- 1) do 8-krotności podstawy za zajęcie pierwszego miejsca w mistrzostwach świata lub na igrzyskach paraolimpijskich i igrzyskach olimpijskich głuchych;
- 2) do 6-krotności podstawy za:
 - a) zajęcie drugiego miejsca w mistrzostwach świata lub na igrzyskach paraolimpijskich i igrzyskach olimpijskich głuchych,
 - b) zajęcie pierwszego miejsca na mistrzostwach Europy;
- 3) do 4-krotności podstawy za zajęcie drugiego miejsca w mistrzostwach Europy;

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej i Sportu kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz. U. Nr 134, poz. 1426).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 726 i Nr 100, poz. 847.

- 4) do 3-krotności podstawy za zajęcie trzeciego miejsca w mistrzostwach świata lub na igrzyskach paraolimpijskich i igrzyskach olimpijskich głuchych;
- 5) do 2-krotności podstawy za zajęcie trzeciego miejsca w mistrzostwach Europy.

2. Zawodnikowi, za osiągnięcie wysokiego wyniku sportowego o niewymiernym charakterze, może być przyznana nagroda w wysokości do 8-krotności podstawy.

§ 5. W przypadku osiągnięcia przez zawodnika w czasie tych samych zawodów dwóch lub więcej wysokich wyników sportowych, o których mowa w § 4 ust. 1, przyznaje się jedną nagrodę, której wysokość nie może przekroczyć 75% sumy nagród za poszczególne osiągnięcie.

§ 6. Zawodnikom sportowych gier zespołowych przyznaje się nagrodę zbiorową dla zespołu w wysokości do 75% przysługującej nagrody indywidualnej, pomnożonej przez liczbę zawodników drużyny określoną przepisami międzynarodowymi, z tym że nagroda dla jednego zawodnika nie może przekroczyć wysokości nagród określonych w § 4 ust. 1.

§ 7. Wyróżnienia mogą być przyznane zawodnikom, którzy:

- 1) zajęli pierwsze, drugie lub trzecie miejsce na igrzyskach paraolimpijskich lub igrzyskach olimpijskich głuchych, w mistrzostwach świata lub Europy;
- 2) osiągnęli wysoki wynik sportowy o niewymiernym charakterze.

§ 8.1 Nagroda dla zawodnika za zajęcie pierwszego, drugiego lub trzeciego miejsca na igrzyskach paraolimpijskich lub igrzyskach olimpijskich głuchych, w mistrzostwach świata lub Europy może być przyznana, jeżeli w zawodach brało udział co najmniej:

- 1) 8 zawodników w dyscyplinach indywidualnych;
- 2) 6 drużyn, osad lub załóg w sportach zespołowych.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli regulamin zawodów przewiduje udział mniejszej liczby zawodników, drużyn, osad lub załóg w danej konkurencji sportowej lub wystąpiła naturalnie niższa frekwencja w najlżejszych i najcięższych kategoriach wagowych.

§ 9. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu przyznaje wyróżnienia i nagrody na wniosek właściwej organizacji krajowej zajmującej się sportem osób niepełnosprawnych.

2. Wniosek o przyznanie wyróżnienia i nagrody składa się w roku kalendarzowym, w którym wysoki wynik sportowy został uzyskany przez zawodnika.

3. Nagrody mogą być przyznane, jeżeli wyniki zostały potwierdzone przez odpowiednie międzynarodowe organizacje sportowe.

§ 10. Wyróżnienia wręcza minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu lub upoważniona przez niego osoba.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej i Sportu

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o sporcie kwalifikowanym zmienia ustawę o kulturze fizycznej, także w zakresie dotyczącym zasad przyznawania wyróżnień i nagród osobom niepełnosprawnym,

które uzyskały wysokie wyniki sportowe. Projekt niniejszego rozporządzenia opracowany został na podstawie art. 54 pkt 12 ustawy o sporcie kwalifikowanym. Przepis ten upoważnia ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu do określenia szczegółowych warunków i trybu przyznawania wyróżnień i nagród zawodnikom niepełnosprawnym za osiągnięcie wysokich wyników sportowych we współzawodnictwie międzynarodowym, rodzajów wyróżnień oraz wysokości nagród pieniężnych.

Zaproponowane rozwiązania są podobne do rozwiązań zawartych w przepisach rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 5 listopada 2003 r. w sprawie rodzajów wyróżnień i wysokości nagród za osiągnięcie wysokich wyników sportowych we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym oraz szczegółowych zasad i trybu ich przyznawania (Dz. U. Nr 194, poz. 1894 z późn. zm.), z tą różnicą że wyróżnienia i nagrody przyznawane będą za wysokie wyniki osiągnięte we współzawodnictwie międzynarodowym. Oprócz wyróżnień, zawodnicy będą mogli otrzymywać nagrody pieniężne. Ustalono podstawę wysokości nagród oraz osiągnięcia, za które zawodnicy będą je mogli otrzymywać.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Zakres regulacji projektu rozporządzenia dotyczy zawodników niepełnosprawnych osiągających wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia otrzymają do zaopiniowania:

- 1) Polski Komitet Paraolimpijski;
- 2) Polski Związek Sportu Niepełnosprawnych „Start”;
- 3) Polskie Towarzystwo Społeczno-Sportowe „Sprawni-Razem”;
- 4) Polski Związek Tenisa na Wózkach;
- 5) Stowarzyszenie Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Niewidomych i Słabowidzących „Cross”;
- 6) Olimpiady Specjalne – Polska;
- 7) Polski Związek Sportowy Głuchych.

3. Wpływ regulacji na finanse publiczne, rynek pracy i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, na rozwój regionalny ani nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na gospodarkę.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
*Jarosław Pietras***

Sekr.Min.JP- 1585 /05/DP/as

Warszawa, 30/05 2005 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o sporcie kwalifikowanym (NOWY TEKST), wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Sekretarza Stanu, Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-65-05), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej
SEKRETARZ STANU
Tomasz Nowakowski

Tomasz Nowakowski

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Mirosław Sawicki
Minister Edukacji Narodowej i Sportu

DEPARTAMENT
RADY MINISTRÓW
01.06.2005

SEKRETARZ STANU
RADY MINISTRÓW